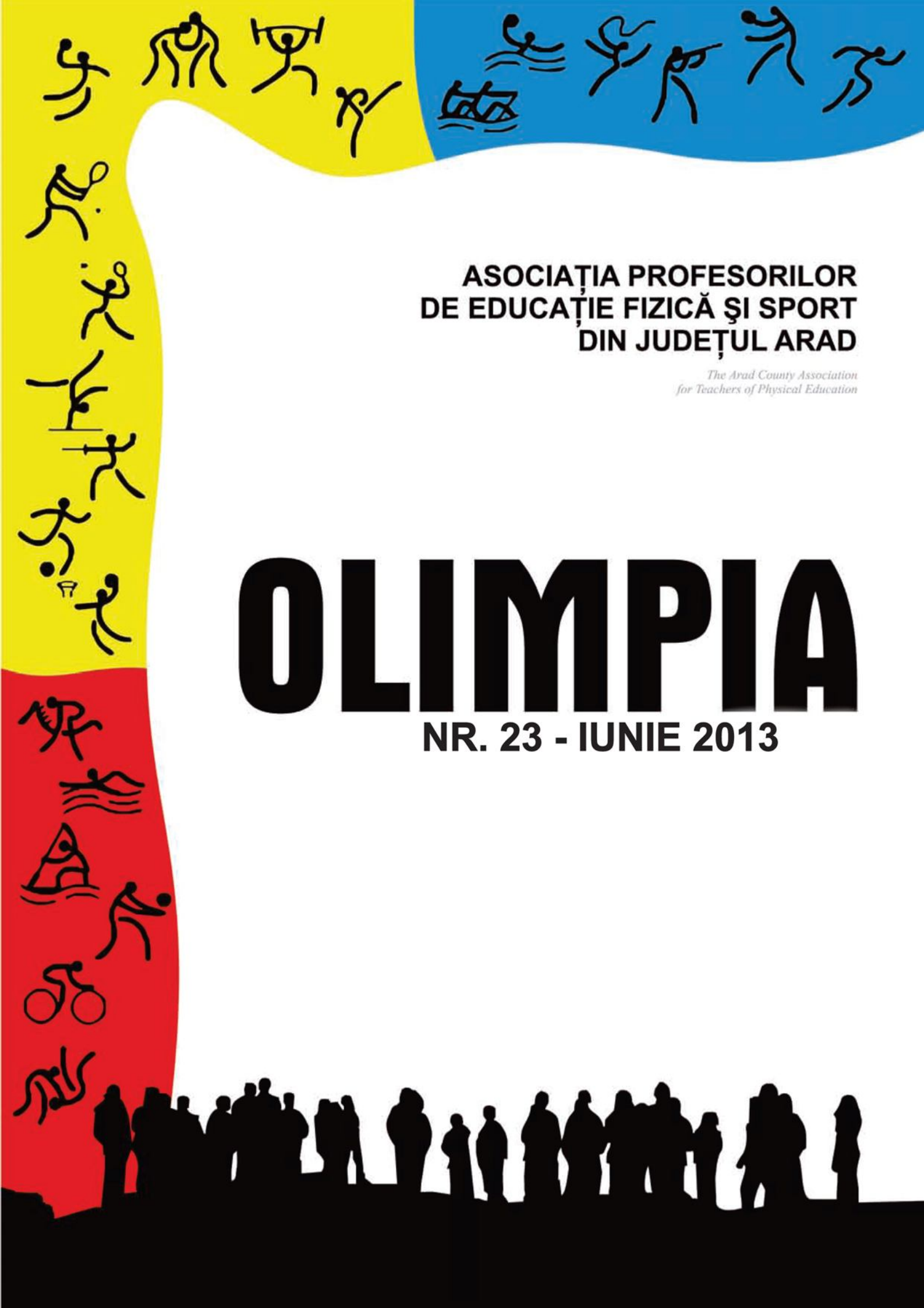

The background of the poster is divided into three horizontal bands of color: yellow at the top, white in the middle, and red at the bottom. A large, stylized black silhouette of a person is positioned on the left side, spanning all three bands. This silhouette is composed of various smaller, stylized human figures in different poses, suggesting movement and sports. The top yellow band contains several figures, the middle white band contains a vertical column of figures, and the bottom red band contains a horizontal row of figures. The overall design is minimalist and graphic.

**ASOCIAȚIA PROFESORILOR
DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT
DIN JUDEȚUL ARAD**

*The Arad County Association
for Teachers of Physical Education*

OLIMPIA

NR. 23 - IUNIE 2013

Cu multe pretenie sportului din
sărad, prețuri deșinate, ion
donuitor profesori de sport care se
implică în performanța sportivă,
„Mămai respect și stime”
= Sina Andrei
22.01.2011.

[Signature]

**ASOCIAȚIA PROFESORILOR DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT DIN JUDEȚUL
ARAD**

**OLIMPIA
NR. 23**

FONDATĂ 1998

iunie, 2013

ARAD

**NUMĂR REALIZAT CU SPRIJINUL UNIVERSITĂȚII DE VEST “VASILE GOLDIȘ”
ȘI INSPECTORATULUI ȘCOLAR JUDEȚEAN ARAD**

CUPRINS

INFORMAȚII	5
Sesiune internațională de referate și comunicări științifice Educația fizică și sportul – prezent și perspective ediția a XI – a <i>Profesor Marius Cirin</i>	5
Promovarea jocului de badminton în județul Arad <i>Profesor Daniel Mărcuș, Profesor Gabriellazbinsky</i>	7
CONSULTAȚII	8
Tchoukball-O altă variantă ludică de practicare a exercițiului fizic <i>Lector univ. dr. BotaEugen</i>	8
Perfecționarea procedurii crael <i>Profesor Silviu Haș</i>	11
CERCETARE	15
Imaginea corporală la adolescenți- expresia imaginii de sine <i>Prof. Monica Ianculescu</i>	15
OPINII	18
Serbarea școlară <i>Profesor Mihaela Chira</i>	18
Oină sau baseball <i>Profesor Octavian Lupei, Profesor Roxana Ene</i>	19
Quo vadis sportul românesc? <i>Profesor Tiberiu Țiganu</i> <i>Profesor Bogdan Hanc</i>	21
RESTITUIRI	28
Otto Greffner- Un mare animator al fotbalului șirian <i>Profesor Emil Arsa</i>	28
80 de ani de fotbal la gurahonț <i>Profesor Octavian Lupei, Profesor Raul Faur</i>	31
UTA-bătrâna doamnă <i>Profesor Octavian Lupei</i> <i>Profesor Olimpia Ancateu</i>	34
Dieciul-tradiție în oina românească <i>Profesor Octavian Lupei</i>	37
ADUCERI AMINTE	38
Victor - Zenovie Bulzu Artizan al mișcării sportive școlare <i>Profesor Horia Truță</i>	38
Profesorul Octavian Lupei Seniorul oinei <i>Profesor Olimpia Ancateu</i>	39
Viruzab Terezia Un suflet mare <i>Profesor Octavian Lupei</i>	41
IN MEMORIAM	42
Dumitru Siladi <i>Profesor Liliana Nica</i>	42

CONTENTS

INFORMATIONS	5	
International Session of essays and scientific communications"Physical education and sport - present and perspectives" Edition XI-A <i>Professor Marius Cirin</i>	5	
Promoting the game of badminton in Arad <i>Professor Daniel Mărcuș, Profesor Gabriella Zbinsky</i>	7	
CONSULTAȚII	8	
Tchoukball: Alternatively playful practice exercise <i>Univ. lecturer PH.D.. Eugen Bota</i>	8	
Improvement procedure crawl <i>Professor Silviu Haș</i>	11	
CERCETARE	15	
Body image in adolescent self-image expression <i>Professor Monica Ianculescu</i>	15	
OPINII	18	
School Celebration <i>Professor Mihaela Chira</i>	18	
Rounders or baseball: <i>Professor Octavian Lupei, Profesor Roxana Ene</i>	19	
Quo vadis Romanian sport? <i>Professor Tiberiu Țiganu</i> <i>Professor Bogdan Hanc</i>	21	
RESTITUIRI	28	
Otto Greffner, a great promoter of Syrian football <i>Professor Arsa Emil</i>	28	
80 years of football in Gurahont <i>Professor Octavian Lupei, Profesor Raul Faur</i>	31	
UTA-old lady <i>Professor Octavian Lupei</i> <i>Professor Olimpia Ancateu</i>	34	
DIECIUL-Tradition in Romanian rounders <i>Professor Octavian Lupei</i>	37	
ADUCERI AMINTE	38	
Victor-Zenovie Bulzu, artisan school sports movement <i>Professor Horia Truță</i>	38	
Professor Octavian Lupei Oina senior <i>Professor Olimpia Ancateu</i>	39	
Viruzab Terezia A big soul <i>Professor Octavian Lupei</i>	41	
IN MEMORIAM	42	
Dumitru Siladi <i>Professor Liliana Nica</i>	42	

SOMMAIRE

INFORMATIONS	5	
La session internationale de communications scientifiques –“L'éducation physique et le sport - présent et perspectives la XI ème édition » <i>Prof. Marius Cirin</i>	5	
La promotion du jeu de badminton dans le département d'Arad <i>Prof. Daniel Mărcuș, Prof. Gabriel Iazbinsky</i>	7	
Consultations	8	
Tchoukball –Une variante alternative de la pratique de l'exercice physique <i>Lecteur univ. dr. Eugen Bota</i>	8	
Le perfectionnement du crawl <i>Prof. Silviu .Haș</i>	11	
RECHERCHE	15	
L'Image corporelle - l'image de soi chez les jeunes <i>Prof. Monica Ianculescu</i>	15	
OPINIONS	18	
Fête scolaire <i>Prof. Mihaela Chira</i>	18	
L'oina ou le baseball ? <i>Prof. Octavian Lupei, Prof. Roxana Ene</i>	19	
Quo vadis le sport roumain? <i>Prof. Tiberiu Țiganu</i> <i>Prof. Bogdan Hanc</i>	21	
RESTITUTIONS	28	
Otto Greffner- Un grand animateur du sport de Siria <i>Prof. Emil Arsa</i>	28	
80 ans de football à Gurahonț <i>Prof. Octavian Lupei, Prof. Raul Faur</i>	31	
UTA-“la vieille dame” <i>Prof. Octavian Lupei</i> <i>Prof. Olimpia Ancateu</i>	34	
Dieciul -Tradition dans le jeu d'oina <i>Prof. Octavian Lupei, masterand Cristian Avram</i>	37	
COMMEMORATIONS	38	
Victor - Zenovie Bulzu –Un Artisan du mouvement sportif scolaire <i>Prof. Horia Truță</i>	38	
Le professeur Octavian Lupei –le seigneur de l'oina <i>Prof. Olimpia Ancateu</i>	39	
Viruzab Terezia Une grande âme <i>Prof. Lupei Octavian</i>	41	
IN MEMORIAM	42	
Dumitru Siladi <i>Prof. Liliana Nica</i>	42	

INFORMAȚII

Sesiune internațională de referate și comunicări științifice Educația fizică și sportul – prezent și perspective Ediția a XI – a

*Profesor Marius Cirin
Colegiul Național „Moise Nicoară” Arad*

International Session of essays and scientific "Physical education and sport - present and perspectives" Edition XI-A:11-12 June 2013, in the resort Moneasa held the XI edition of the International Conference essays and scientific physical education and sport- present and perspectives, showing came in the tradition Teachers Association of Physical Education and Sport in Arad. Partners in organizing this symposium were as in other times, West University "Vasile Goldis" Arad County School District Association rounders. We recorded a successful event like the previous ones.

Keywords: scientific session.

În zilele de 11-12 iunie 2013, în stațiunea Moneasa, a avut loc cea de-a XI-a ediție a Sesiunii internaționale de referate și comunicări științifice Educația fizică și sportul – prezent și perspective, manifestare intrată în tradiția Asociației Profesorilor de Educație Fizică și Sport din județul Arad. Parteneri în organizarea acestui simpozion au fost ca și în alte dăți, Universitatea de Vest "Vasile Goldis" Arad, Inspectoratul Școlar județean și Asociația județeană de Oină.

Deși această ediție, n-a mai fost sprijinită de Consiliul județean Arad, pe parcursul a două zile de dezbateri, participanții au putut lua cunoștință cu noutăți din domeniu sau experiența pozitivă împărtășită de colegi.

Comitetul de organizare, s-a bucurat de prezența mai multor cadre didactice din alte specialități, ceea ce arată caracterul larg transdisciplinar al domeniului activităților fizice.

Apreciem calitatea lucrărilor prezentate și menționăm doar câțiva dintre autorii, care au captat mai profund atenția participanților: kinetoterapeut **Ioan Găraiăcu**, Germania, care a împărtășit din bogata sa experiență trăită în România și Germania, în legătură cu recuperarea paraplegicilor, **lect. univ. dr. Francisc Schmidt**-Universitatea de Vest "Vasile Goldis" Arad, care a susținut un work-shop, despre predarea atletismului la nivel juvenil, profesor Emil Arsa-Școala Gimnazială "Șfânta Ana", cu o lucrare interesantă despre începuturile jocului de fotbal pe meleagurile șiriene, student Radu Hord, cu o lucrare originală, despre conduite psihopedagogice în educație fizică și sport etc.

Enumerăm participanții activi la această sesiune: Mărcuș Daniel-Școala Gimnazială Șimand, Faur Marian-Liceul Teoretic "Mihai Veliciu" Chișineu Criș, Tigan Emil-Școala Gimnazială "Regina Maria" Arad, Schmidt Francisc-Colegiul Național "Moise Nicoară" Arad, Ancateu Olimpia- Colegiul Național "Elena Ghiba-Birta" Arad, Lupei Octavian-Școala Gimnazială Dieci, Barta Paul-inspector de specialitate, Inspectoratul Școlar Județean, Bulzu Victor-profesor de educație fizică, pensionar, Nede Vasile-profesor de educație fizică, pensionar, Hord Radu – student la Universitatea de Vest "Vasile Goldis" Arad, Facultatea de Educație Fizică și Sport, Rusu Ramona, Gudiu Geta, Liceul Teoretic Sebiș, Irimia Marius Liceul Teoretic Sebiș, Andraș Dănuț Liceul Teoretic Sebiș, Faur Raul, Liceul Teoretic „Ioan Buteanu” Gurahonț, Posa Gabriel, Școala Gimnazială Chișindia, Herlo Marius, Șc. Gimnazială Bârsa, Schida Florin, Liceul Teoretic Sebiș, Ene Roxana, Liceul Teoretic "Alexandru Mociani" Ciacova, Ghimboase Raul - Școala Gimnazială Iacobini, Hanc Bogdan -Școala Gimnazială Chier, Găraiăcu Ioan-kinetoterapeut, Germania, Miron Dumitru- Liceul Teoretic "Mihai Veliciu" Chișineu Criș, Horga Romanița-profesor limba română, Școala Gimnazială Dieci, Pop

Pavel, profesor de educație fizică, pensionar, Ancateu Dan, profesor limba română, pensionar, Arsa Emil-Școala Gimnazială, Șfânta Ana, Sântana, Buboii Florin, profesor istorie, Școala Gimnazială Dieci, profesor ciclu primar, Mateș Florica, Școala Gimnazială Dieci, profesor ciclu primar Andreia Gheorghe, Școala Gimnazială "Lazăr Tâmpa" Almaș.

Pensiunea Didana din Moneasa a oferit condiții excelente pentru derularea acestei activități științifice.

Cu ocazia acestei ediții a sesiunii noastre s-a desfășurat și o frumoasă ceremonie de retragere la pensie a colegului nostru profesorul Octavian Lupei.

În cadrul acestei ceremonii, colegii care au luat cuvântul au reamintit meritele deosebite pe care domnia s-a, le-a repurtat în cele peste patru decenii pe tărâmul educației fizice și sportului școlar, în domeniul dezvoltării și promovării jocului nostru național, oina, pentru care a fost numit în presa de specialitate "seniorul oinei".

Au fost reamintite meritele sale în inițierea și organizarea sesiunii internaționale, care de-a lungul anilor a reunit specialiști și iubitori ai activităților fizice de pe trei continente.

Fără să exagerăm, putem spune că putem să-l numim pe domnul profesor Octavian Lupei, "părintele sesiunii".

S-a implicat cu tot sufletul în realizarea revistei Olimpia, atât ca redactor, dar mai ales în activitatea de procurare a mijloacelor financiare necesare editării publicației.

Un moment emoționant în cadrul acestei ceremonii a constat din acordarea de către domnul profesor universitar dr. Aurel Ardelean, președinte și rector fondator al Universității de Vest "Vasile Goldiș" Arad, a diplomei de merit din partea senatului universității și a medaliei "Vasile Goldiș", a "diplomei de pensionar", din partea Asociației Profesorilor de Educație Fizică și Sport din județul Arad, a diplomei de excelență din partea Inspectoratului Școlar județean, înmănată de profesor Paul Barta, inspector de educație fizică.

Promovarea jocului de badminton în județul Arad

*Profesor Mărcuș Daniel,
Școala Gimnazială Șimand
Profesor Iazbinsky Gabriel,
Liceul Pedagogic “Dimitrie Țichindeal” Arad*

Promoting the game of badminton in Arad: *The author in this article shows practical ways to promote the game of badminton in Arad.*

Keywords: badminton, promotion, Arad

Majoritatea persoanelor consideră că badmintonul este un sport lejer, dar este un sport ce presupune dificultate. Jocul de badminton implică viteză, finețea loviturilor și condiție fizică foarte bună. Acest sport își are originile în secolul al XVII-lea iar popularitatea sa a crescut tot mai mult. În prezent badmintonul este cel mai popular în Asia, asiaticii fiind cei mai buni la ora actuală.

Fiind un sport care dezvoltă atenția, mobilitatea, viteza de deplasare și de luare a deciziilor într-un timp foarte scurt, dezvoltă personalitatea, spiritul de lucru în echipă și rezistența organismului la efort; am considerat că este esențial să promovăm acest sport la nivelul județului Arad. Am început prin a le arăta elevilor cât de frumos este acest sport, promovându-l la nivelul școlii prin organizarea anuală de competiții sportive. Din ce în ce mai mulți elevi au fost dornici să practice badmintonul și nu aveam baza materială necesară.

Am încheiat un protocol de colaborare cu Federația Română de Badminton pentru a ne ajuta în achiziționarea de materiale sportive necesare practicării badmintonului în bune condiții.

Am organizat competiții de badminton la nivel județean: Cupa “Mingea de Aur”, Cupa Presei, Cupa Fair-Play. Au participat elevi din : Liceul Pedagogic “Dimitrie Țichindeal” Arad, Colegiul Național “Elena Ghiba Birta” Arad, Școala Gimnazială Nr. 5 Arad, Școala Gimnazială

“Frații Neuman” Arad, Școala Gimnazială Șimand, Școala Gimnazială Șiclău, Școala Gimnazială “Simony Imre” Satu-Nou, Școala Gimnazială “Titus Popovici” Mișca.

Dorim să se implice cât mai multe școli din județul Arad, părinți, tineri, adulți, vârstnici în competițiile sportive de badminton, de aceea vom organiza și alte competiții sportive în colaborare cu Federația Română de Badminton, ISJ Arad, DJTS Arad, Centrul Cultural Arad.

CONSULTAȚII

Tchoukball-O altă variantă ludică de a practica exercițiul fizic

Lector univ. dr. Eugen Bota

Facultatea de Educație Fizică și Sport, Universitatea de Vest din Timișoara

Tchoukball: Alternatively playful practice exercise: *The author reviews the arrangements for a relatively new game, aimed at practicing a form of exercise that does not involve a large number of injuries that affect the health of athletes and hence the image of sport.*
Keywords: tchoukball, historically, Regulation;

Tchoukball este un sport de echipă, care se joacă în sală și a fost inventat, dezvoltat și promovat în anii 1970 de către biologul elvețian Hermann Brandt. Dr. Hermann Brandt, originar din Geneva, are studii în domeniul medicine sportive, creând în cadrul Federației de Gimnastică din cantonul Geneva, Centrul de medicină sportivă pe care apoi îl extinde pe întregul teritoriu al țării sale. Lui i se datorează și introducerea voleiului și baschetului feminin în Elveția. În Franța, îi este conferită, în 1938, titlul de membru de onoare al Consiliului Societății Franceze de Kinesiologie, în semn de recunoaștere a activității depuse, iar în anul 1960, guvernul francez îl numește ofițer cu merit sportiv. Studiile și experimentele sale conduc la publicarea unei cărți intitulată "De la educație fizică la sport și biologie". Pe baza cercetărilor efectuate, dr. Hermann Brandt prezintă primul curs internațional intitulat de la Teorie literară de educație fizică (Pret Thulin), studiu critic al sporturilor de echipă. Fundamentul teoriei sale spune că "Obiectivul tuturor activităților fizice nu este de a face campioni, ci de a face și contribui la crearea unei societăți armonioase"¹. Scopul său a fost de a dezvolta un sport de echipă care să nu implice un număr mare de leziuni care să afecteze sănătatea sportivilor și implicit imaginea sportului.

Echipa-Lotul unei echipe de tchoukball este format din 12 jucători².

Suprafața de joc- Tchoukball-ul este un joc de sală (indoor), care se joacă pe suprafețe de teren variabile. Variația suprafeței de teren condiționează și numărul de jucători implicați în joc. Forma terenului este dreptunghiulară cu lungimea de 40 m și lățimea de 20 m-terenul de handbal. Pe un teren cu această suprafață de joc joacă echipe de nouă jucători. O altă variantă de teren este terenul cu o lungime de 27 m și lățime de 16 m-teren de baschet-pe suprafața căruia pot juca echipe de șapte jucători. La capetele terenului, în loc de poartă, există câte un "cadru" de formă pătrată (un dispozitiv, o trambulină) (fig. 1), ce masoara un metru pătrat. În fața trambulinei la o distanță de 3 m se află un semicerc în formă de litera-D, ce delimitează zona interzisă, în care jucătorii nu pot pătrunde (zonă similară cu semicercul de 6m de la handball) (fig. 2)

¹<http://en.wikipedia.org/wiki/Tchoukball>

²<http://www.tchoukball.it/regolamento>

Fig. 1 Trambulina de la capetele terenului

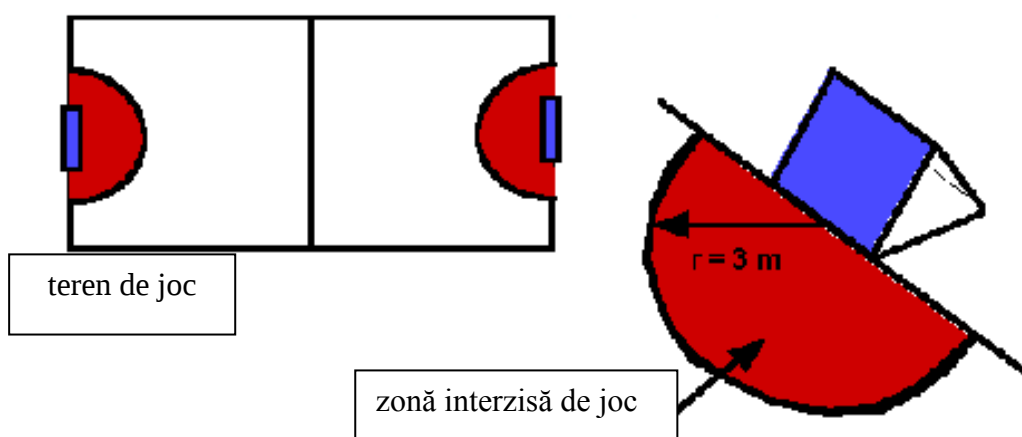

Fig. 2 Terenul de joc, semicercul de 3 m și așezarea trambulinei pe fundul terenului

Mingea-În funcție de categoria de jucatori (băieți sau fete /U18/U15/U12), dimensiunea mingii diferă. Mingile utilizate au o circumferință ce variază de la 54 cm la 60 cm și o greutate cuprinsă între 325 de grame și 475 de grame³.

Cum se înscrie un punct?- Punctul poate fi marcat în oricare trambulină. Echipa care are posesia mingii are voie să efectueze maximum trei pase înainte de a arunca mingea în trambulină. Un jucător marchează un punct atunci când aruncă mingea în plasa trambulinei, iar aceasta după ce a ricoșat din plasă și cade pe pământ. Dacă mingea ricoșată din plasă este prinsă în aer, de un adversar, înainte să atingă pământul punctul nu este consemnat. Jucătorul cu mingea în mână nu are voie să facă mai mult de trei pași.

Ca și la celelalte jocuri sportive, greșelile de joc **dau posibilitatea jucătorilor de a "cadorisi" puncte adversarului**, dar aceasta se întâmplă în următoarele cazuri:

- cand mingea aruncată în trambulină ricoșează în semicercul de 3 m sau în afara terenului;
- cand un jucător aruncă mingea în plasa trambulinei și acesta ricoșează în jucătorul care a runcato;
- cand nu nimerește cadrul trambulinei.

³http://www.tchoukball.it/uploads/docs/Regolamenti/ER-01_Le_Regole_del_Tchoukball_ITA.pdf

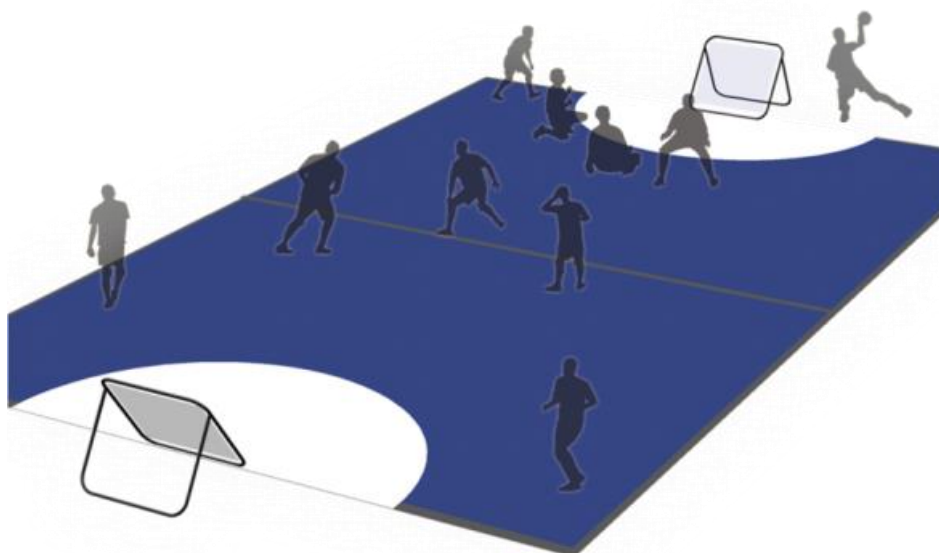

Fig. 3 Terenul de joc și așezarea trambulinelor la capetele terenului

Cît durează o partidă? O partidă de Tchoukball se joacă în trei reprize de 15 minute. Pauza dintre reprize este de 5 minute.

Un jucător este sancționat atunci cînd⁴:

- contestează decizia dată de arbitru;
- face mai mult de trei pași cu mingea în mînă;
- atinge mingea cu tibia sau laba piciorului;
- efectuează a patra pasă în favoarea echipei sale;
- voluntar sau din greșeală interceptează mingea atunci cînd aceasta este în posesia echipei adverse;
- atinge mingea după ce un coechipier a aruncato în trambulină;
- efectuează al patrulea atac consecutive la aceeași trambulină (se adună atacurile la ambele echipe). Numărătoarea se reia după un punct sau fault;
- aruncă mingea spre trambulină și aceasta lovește cadrul metallic sau elasticele care întind plasa;
- obstrucționează acțiunile adversarilor împiedicînd deplasare jucătorilor atît în faza ofensivă, cît și în facza defensivă;
- atacă la trambulina din terenul de unde a fost repusă mingea în joc, fără ca aceasta să fi ajuns și în jumătatea cealaltă;
- ține mingea în mînă mai mult de trei secunde.

⁴http://www.tchoukball.qc.ca/le_tchoukball.php

Perfecționarea procedeului craul

*Profesor Silviu Haș
Liceul cu Program Sportiv Arad*

Improvement procedure crawl: *paper contains methodical ways of learning and perfecting the process of swimming crawl. Succession of the exercise described is based, rigorous consulted literature, how and practical experience of the author.*

Keywords: swim, crawl process method.

1. Învățarea înotului este în proces stadial care începe și se termină la diferite vârste. În funcție de talentul, motivația și interesul copiilor (dar și al părinților) acesta învață pur și simplu să înoate sau sunt selectați pentru înotul de performanță.

Însușirea tehnici înotului se realizează în 4 etape distincte, după cum urmează:

I. Etapa de inițiere;

II. Etapa de învățare;

III. Etapa de perfecționare;

IV. Etapa perfecționării stilului individual.

2. Una din cele mai importante etape ale procesului de instruire este etapa de inițiere a copiilor. Aceasta trebuie să înceapă cât mai devreme (chiar la un an) și trebuie să se termine la vârsta de șase ani.

Principalele obiective ale etapei de inițiere sunt îndreptate spre însușirea următoarelor elemente fundamentale: obișnuirea cu apa, plutirea, scufundarea corpului și a capului sub apă în apnee, respirația și alunecarea.

Aceste elemente constituie primele mijloace sau criterii de apreciere a copiilor talentați pentru înot. Cine se acomodează mai repede cu apa, este promovat în grupele de avansați sau condiționează trecerea la învățarea propriu-zisă a tehnicii de înot craul.

Mijloacele și metodele folosite în această etapă sunt în general neglijate în practică. Din această cauză multe "talente" sunt atrofiate chiar de la bun început. Trecerea bruscă la etapa a 2-a adică la învățarea unui procedeu tehnic de înot, prezintă în această situație, pentru mulți copii un stress psihologic din care rezultă: teama de apă, refuzul de a intra în apă și de a învăța să înoate etc.

3. Ținând seama de etapele formative a deprinderilor de înot (inițiere-învățare-perfecționare) craul precum și de caracterul specific al lecțiilor de înot cu copii, noi am ajuns la concluzia că exercițiile utilizate în procesul practic se pot sistematiza în 12 grupe de exerciții, după cum urmează:

A) –exerciții pregătitoare pe uscat.

B) –exerciții de acomodare cu apa.

C) –exerciții de acomodare subacvatică în apnee.

D) –exerciții de învățare a respirației acvatice.

E) –exerciții pentru învățarea plutirii orizontale.

F) –exerciții pentru învățarea alunecării.

G) –exerciții pentru învățarea mișcărilor picioarelor.

H) –exerciții pentru învățarea mișcărilor de brațe.

I) –exerciții pentru învățarea și perfecționarea procedeului craul-coordonarea mișcărilor.

J) –exerciții pentru învățarea și perfecționarea startului.

K) –exerciții pentru învățarea și perfecționarea întoarcerilor.

L) –exerciții pentru perfecționarea procedeului craul.

4. Fiecare grupă de exerciții are un scop (obiectiv) bine determinat, în concordanță cu procesele realizate de executanți sau în funcție de etapele de instruire. Tot în funcție de acești factori ele se aplică într-o anumită succesiune. Trebuie totuși să menționăm că unele exerciții

au un caracter extensiv (sau general) putând trece cu ușurință dintr-o grupă în alta (ex.—exercițiile de respirație care pot fi introduse în orice grupă), iar altele trebuiesc mereu repetate pentru corectarea greșelilor sau automatizarea deprinderilor (ex.—exercițiile de brațe, picioare etc.)

5. Exerciții pentru învățarea și perfecționarea startului și a întoarcerilor se învață treptat după ce executanții parcurg cu ușurință diferite distanțe de înot.

Obiective:

- păstrarea poziției corpului cât mai la suprafața apei.
- apnee prelungită care ușurează plutirea corpului.
- inspirație întârziată și rapidă (în fazele de împingere cu brațele), care ajută menținerea unei coordonări generale corecte.
- rotarea amplă a umerilor pentru a da corpului forma hidro dinamică ideală.
- vâslirea brațelor spre centrul de greutate, realizată astfel încât să nu producă șerpuiți ale corpului pe orizontală, pentru a nu afecta lucrul picioarelor.
- menținerea bazinului în poziție optimă specifică craului fără răsuciri în axa longitudinală sau deplasări pe orizontală, pentru a nu afecta lucrul picioarelor.
- lucrul picioarelor cu aceeași intensitate.
- Succesiunea exercițiilor destinate perfecționării înotului craul este următoarea:

1. Picioare craul cu pluta.

Din culcat cu fața în jos, mâinile întinse și apropiate, ținând pluta pe partea posterioară, picioarele apropiate întinse cu vârfurile orientate spre interior, călcâiele orientate în afară bat apa în plan vertical.

Se corectează (perfecționează):

- scufundarea bazinului sub nivelul apei;
- îndoirea picioarelor din genunchi;
- scufundarea exagerată a capului în timpul expirației.

2. Picioare craul fără plută.

Din culcat cu fața în jos, mâinile întinse în sus și apropiate. Picioarele sunt forțate să lucreze mai energic.

Se corectează (perfecționează):

- idem ca în exercițiul 1;
- respirația la un ciclu de 6 bătăi de picioare.

3. Alunecare craul cu pluta.

Din culcat cu fața în jos, brațele întinse în sus, palmele așezate (prind) pe plută. Brațul stâng dă o prealabilă împingere pe sub plută, începe vâslirea apei spre linia mediană a trunchiului. El apucă apa și va continua cu fazele de tracțiune și împingere, până la coapsă, ieșind din apă cu palma orientată în sus (în pronație forțată). Privirea urmărește traiectoria brațului și a palmei. Ieșirea mâinii din apă va fi controlată prin atingerea ușoară a coapsei stângi cu degetele. Umărul va reduce brațul la poziția inițială, întins sau îndoit din cot, rotindu-se deasupra apei concomitent cu capul.

Se corectează (perfecționează):

- momentul inspirației și mișcarea capului ;
- poziția bazinului să nu se răsucescă în jurul axei longitudinale;
- sinestrismul și forța de lovire a picioarelor.

4. Semifluture cu picioare craul.

Poziția inițială similară ca în exemplul 2. Mâinile după ce au fost împinse înainte, depășesc puțin lățimea umerilor, alunecă pe suprafața apei și o apucă orientându-se spre interior.

Drumul brațelor continuă cu fazele de tracțiune și împingere, vâslirea terminându-se aproape de oglinda apei, cu palmele în sus, lângă coapse. Apoi se revine la poziția inițială după o pauză de o secundă, tot prin apă astfel încât alunecarea să nu fie prea mult stânjenită. Mișcarea picioarelor este continuă tot timpul.

Se corectează (perfecționează):

- vâslirea mâinilor în plan orizontal;
- inspirația întârziată și rapidă (la jumătatea fazei de împingere);
- în timpul inspirației și imediat după terminarea ei, pe poziția ridicată a brațului și pe pauza de 3-4 secunde dintre ciclurile de bătaie;
- momentul inspirator și momentul de revenire.

5. Alunecarea craul fără plută, cu respirație pe ambele părți.

Poziția de lucru similară cu cea descrisă în exercițiul numărul 3 dar fără sprijinul brațelor pe plută. Brațele vâslesc alternativ cu o pauză de 3-4 secunde.

Se corectează (perfecționează):

- alunecare pe brațul inactiv;
- menținerea corectă a bazinului cu fața în jos în finalul vâslirii, când capul cu privirea orientată oblic înainte se răsuțește spre partea care se respiră;
- mișcarea de rotație a umerilor, și bătaia energetică a picioarelor.

6. Alunecare craul cu respirație pe o parte și vâslire executată cu un singur braț.

Exercițiul se execută în condiții identice cu exercițiul numărul 5. Deosebirea constă în faptul că mișcarea se execută cu un singur braț pe o lungime de bazin și cu celălalt braț la întoarcere. Executantul începe exercițiul cu brațul din partea profesorului pentru a putea fi mai bine observat. În felul acesta și la întoarcere (cu brațul opus) executantul va putea fi observat.

Se corectează (perfecționează):

- respectarea pauzei de 3-4 secunde între vâsliri (ritmul);
- răsucirea întregului corp spre brațul care vâslește;
- mutarea traectoriei vâslirii într-un plan oblic, corespunzător răsucirii corpului;
- vâslirea cu o traectorie exterioară corpului;
- reducerea frecvenței bătaii picioarelor în timpul inspirației.

Exercițiul se poate efectua în mai multe variante: cu o respirație la fiecare vâslire, inspirație la 2-3 vâsliri de brațe etc.

7. Alunecare craul, vâslind cu ambele brațe și respirând pe o singură parte.

Poziția corpului și mișcările sunt identice ca în exercițiul numărul 3, cu deosebirea că brațul inactiv să-și mențină poziția inițială de alunecare, inspirația însoțind un singur braț. După o lungime de bazin, executantul schimbă brațul de vâslire, care întodeauna trebuie să rămână pe partea profesorului.

8. Alunecare craul cu respirație în față.

Din culcat cu capul ridicat, înotatorul are posibilitatea să-și urmărească atât brațul care nu vâslește (care alunecă susținând corpul) cât și cel care începe să lucreze. Această poziție este mult mai dificilă pentru înotator prin poziția ridicată a corpului. În această situație corpul va pluti cu un unghi mai mare pe suprafața apei obligând brațele și picioarele să lucreze mai energic.

Se corectează (perfecționează):

- menținerea brațului care lucrează în poziția de alunecare și vâslirea energetică cu celălalt braț în special în faza de împingere și a rotării umărului deasupra apei;
- dezvoltarea forței de propulsie a corpului.

9. Brațe delfin și picioare craul.

Brațele vâslesc simultan (ca la înotul delfin) iar picioarele lovesc apa cu mișcările specifice înotului craul. Se insistă asupra vâslirii energice a brațelor în finalul mișcării și a ridicării umerilor deasupra apei.

10. Brațe craul fără lucru de picioare.

Brațele sunt obligate să lucreze energic și corect pentru asigurarea menținerii corpului la suprafață. Se insistă asupra menținerii unei poziții bune de plutire și a lucrului corect a umerilor.

11. Craul fără respirație.

Se înoată craul în mod obișnuit însă fără respirație. Desigur că anduranța organismului la acest exercițiu este limitată, de aceea el se va executa pe distanțe scurte sau cu un număr limitat de cicluri. Este foarte recomandabil pentru perfecționarea coordonării mișcărilor dintre brațe și picioare prin eliminarea fazei respiratorii care uneori perturbă ciclitatea și ritmicitatea mișcărilor. Efectele pozitive le obținem și pentru creșterea capacității de lucru în condiții anaerobe.

12. Alunecare craul cu un braț sus și unul jos.

Din pluta pe piept, un braț întins pe apa iar celălalt întins în jos pe lângă corp. la 6 bătăi de picioare se schimbă poziția brațelor și se inspiră.

Bibliografie

1. Ardelean T. – Particularitățile dezvoltării calităților motrice în atletism. Editura
2. IEFS București 1982
3. Avramoff A. – Probleme de fiziologie a antrenamentului. Editura IEFS București 1980
4. Baroga L. – Culturism. Editura CNEFS București 1969
5. Cobanu C. , Cerchez M. , Munteanu T. – Înotul pe înțelesul tuturor. Editura Stadion București 1972
6. Counsilman J. – Știința sportului, IEFS București 1976
7. Counsilman J. – Competitiv Swimming, manual 1977
8. Danga I. – Teoria antrenamentului sportiv la înot, Note de curs, IEFS București 1980
9. Demeter A. – Bazele fiziologice și biochimice ale calităților motrice. Editura Sport – Turism București 1981
10. Demeter A. – Fiziologia educației fizice și a sportului. Editura Stadion București 1970
11. Demeter A. – Măsurarea și evaluarea în educație fizică și sport. Editura Sport – Turism București 1984
12. Dumitrescu N. , Opreșescu I. – Înotul Editura Stadion București 1973
13. Epuran M. – Metodologia cercetării activității corporale, vol. 1-2 Editura IEFS București 1982
14. Firea E. – Metodologia educației fizice școlare. Editura IEFS București 1985
15. Harre D. – Teoria antrenamentului. Editura Stadion București 1973
16. Ifrim M. – Antropologie motrică. Editura Științifică și Enciclopedică București 1986

Imaginea corporală la adolescenți- expresia imaginii de sine

*Prof. Monica Ianculescu
Școala gimnazială nr. 4 Lugoj*

Body image in a dolescent self-image expression:*Feelings toward sown body are another important component of body image. Here we are interested in the extent to which the person is happy or not how it look sor feels comfortable "in their own skin", etc..Teenagers resort to various methods in an attempt to achieve the ideal socio cultural beauty. In this aspect, the girls often choose slimmingbelts, while boys opt forme thods that increase weight and muscle tone(eg., Exercise).The author draws attention in this paper, the importance of exercise for creating a positive body image.*

Keywords: body image, self-image, teenager

Ce este imaginea corporală? Imaginea corporală se referă la: modul în care te vezi atunci când te uiți în oglindă sau atunci când te gândești la felul cum arăți; ceea ce crezi tu despre modul în care arăți; ceea ce crezi despre propriul corp, respectiv despre forma corpului, greutatea sau înălțimea pe care le ai. Imaginea corporală se referă la „percepția, gândurile și sentimentele unei persoane față de propriul corp” (J. Kevin Thompson, 2006). Expresia “imagine corporală” a fost prima dată folosită de neurologul austriac Paul Schilder, în cartea sa “Imaginea și aspectul corpului uman”, apărută în 1935. Frumusețea corpului uman a fost valorizată și evidențiată din cele mai vechi timpuri. Standardele de apreciere a frumuseții au variat însă, fiecare epocă având propriile standarde. Existența acestor standarde, mai ales în anii din urmă, exercită o presiune psihologică asupra femeilor și adolescenților, în mod special, care își doresc să arate conform modelelor promovate în mass-media.

Această promovare este adesea interpretată ca fiind echivalentul succesului, fapt ce determină multe persoane să își dorească să fie cât mai slabe.

Conform biologului britanic, Dr. Aric Sigman, unele femei, în momentul în care văd alte femei subponderale, au ca reacție imediată ce produce o modificare chimică la nivelul creierului care scade stima de sine și poate crește autodevalorizarea. Acest proces este accentuat de presuposițiile legate de ceea ce credem că gândesc alții despre corpul nostru. Deși se spune că „oglinda nu minte”, imaginea mentală pe care ne-o formăm despre corpul nostru este, de multe ori, diferită de înfățișarea reală.

Acest lucru se explică prin existența unui „filtru personal” (credințe și valori personale), aceeași realitate fiind percepută diferit de persoane diferite.

Datorită acestor distorsiuni se poate contura o imagine corporală negativă, care creează un sentiment de nemulțumire față de propriul corp. Gândurile negative legate de greutate și înfățișare pot fi trecătoare sau se pot transforma într-o preocupare continuă. Pe acest fond se pot instala tulburări severe ale comportamentului alimentar, precum anorexia sau bulimia. O imagine corporală pozitivă reprezintă acceptarea și mulțumirea referitoare la propriul aspect fizic. De asemenea, înseamnă echilibru psihic, respect pentru corp și preocupare pentru a-l menține sănătos.

O imagine corporală negativă aduce cu sine alte probleme precum: stima de sine scăzută; sentimente de inadecvare, devalorizare personală; sentiment de lipsa de feminitate/masculinitate; anxietate interpersonală; disfuncții sexuale;tulburări de comportament alimentar.

Imaginea corporală negativă apare atunci când ai: o percepție greșită asupra corpului tău (îl vezi altfel decât este el în realitate); o consideri că nu arăți bine și crezi că acest lucru este un eșec; ai impresia că „nu te simți bine în propria piele”.

În general, cei care au o imagine corporală negativă sunt mai vulnerabili la depresie (sentimente de tristețe excesivă), teamă (preocupări legate de cum arată și cum sunt văzuți de

către ceilalți), sunt obsedați de ideea de a slăbi sau dezvoltă, în timp, probleme de alimentație (anorexie, bulimie).

Imaginea corporală pozitivă este caracterizată prin: o percepție corectă a formei corpului (te vezi așa cum ești); îți dai seama că felul în care arăți nu spune nimic despre caracterul tău; nu ai preocupări legate de cure de slăbire sau numărul de calorii din mâncare. Cei cu imagine corporală pozitivă au mai multă încredere în ei, sunt mai puțin influențabili la părerile celor din jur și au grijă de felul în care arată printr-un stil de viață sănătos.

Cum poți dezvolta o imagine corporală pozitivă? Câteva sugestii utile pentru a-ți menține sănătatea și pentru a te ajuta să ai o imagine pozitivă asupra propriului corp: mănâncă sănătos – acest lucru înseamnă să incluzi în mesele tale zilnice cât mai multe legume, fructe și cât mai puține alimente prăjite sau care conțin conservanți (E-uri); în plus, nu uita să iei micul dejun, deoarece cele mai multe substanțe nutritive care-ți asigură energia sunt extrase din mesele consumate dimineața; practică sporturi sau exerciții fizice – cea mai bună metodă de a slăbi și de a-ți modela corpul este exercițiul fizic; în plus, sportul are avantajul major de a te ajuta să-ți menții sănătatea, iar sporturile de echipă te ajută inclusiv să-ți faci prieteni; învață să-ți apreciezi propriul corp și să-l respecti, pentru că de sănătatea lui pe termen lung depinde și calitatea vieții tale; curele de slăbire scad cantitatea de substanțe nutritive necesare organismului pentru a genera energia, pe care o utilizezi în activitățile tale zilnice (ești obosit, lipsit de energie, ai dificultăți de concentrare), iar pe termen lung, pot afecta imunitatea la boli; încearcă să te gândești la calitățile tale ca om (ceea ce îți place la tine) și învață să ai o atitudine pozitivă; încrederea pe care o ai în tine și pe care o arăți în relațiile cu ceilalți, este cea care te face atractiv în ochii lor; chiar dacă în jurul tău sunt persoane care fac glume sau comentarii pe seama modului în care arată ceilalți, încearcă să le ignori; acest tip de atitudini nu le fac cinste și, din acest motiv, nu ar trebui nici tu să-i iei în serios; până la urmă, nimeni nu este perfect, nici măcar cei care fac aceste comentarii; învață să-i valorizezi pe ceilalți pentru ceea ce sunt și nu pentru felul în care arată; faptul că cineva arată bine nu este o garanție a faptului că are și alte calități, care nu sunt legate de aspectul fizic; dacă ceilalți te exclud pentru că nu îndeplinești anumite standarde, atunci aceia nu-ți sunt prieteni; prietenii adevărați sunt cei care te acceptă necondiționat și nu caută să te transforme în altceva decât ești; televiziunile și revistele promovează un anumit tip de imagine; imaginea celor pe care-i vezi este „îmbunătățită” prin machiaj, lumini, poziția camerelor de luat vederi, iar fotografiile sunt adesea retușate pe calculator; oamenii „perfecti” pe care-i vezi nu arată așa în realitate; mai mult, statisticile arată că numai 5% dintre oameni se încadrează în idealul de frumusețe fizică promovat prin emisiuni TV, video-clipuri, reviste etc.; încearcă să abordezi critic mesajele de acest gen și să-ți dai seama în ce măsură sunt legate de realitate; poartă haine potrivite vârstei tale, care sunt confortabile și care te avantajează; acest lucru te ajută să să te simți bine și să fii perceput în consecință de către ceilalți; dacă ai dubii în legătură cu alegerile tale, nu-ți fie teamă să ceri părerea unui adult; imaginea ta și impresia celorlalți depind inclusiv de faptul că arăți îngrijit, nu numai de fizicul tău.

Mass-media, sub toate formele ei, scrisă, audio-vizual sau electronică, exercită o influență puternică asupra imaginii corporale în cazul adolescenților, cea mai influențabilă categorie. Cercetările demonstrează că influențele mass-media sunt un predictor semnificativ al insatisfacției asupra corpului, mediat de internalizarea idealului corporal la adolescenți. Observarea modelelor din media generează o discrepanță între propria imagine și percepția asupra corpului ideal.

Adolescența este o perioadă de numeroase transformări, atât la nivel fizic cât și psihologic, cărora tinerei trebuie să le facă față și care duc la o focalizare crescută asupra propriei persoane. Schimbările fizice, în termeni de formă și dimensiune a corpului, afectează imaginea corporală a persoanei și, implicit, conceptul și stima de sine. Imaginea corporală joacă un rol important în menținerea sănătății psihologice și a stării de bine. Mai mult decât atât, cercetările arată că insatisfacția crescută față de propriul corp reprezintă un predictor al simptomatologiei de tip depresiv, tulburărilor psihosomatice și de comportament alimentar

Pubertatea se asociază cu o insatisfacție crescută față de propriul corp și cu o imagine corporală negativă mai ales în cazul fetelor, la băieți observându-se atitudini mai favorabile în acest sens. Apar de asemenea diferențe în ceea ce privește evaluarea propriului corp, în sensul că fetele tind să îl perceapă în primul rând ca pe un „mijloc” de a-i atrage pe ceilalți, în timp ce băieții îl văd mai degrabă ca pe un „instrument” de a opera eficient asupra mediului înconjurător. Se consideră că la baza acestor particularități de gen se află diferențele în idealul sociocultural de frumusețe feminină și masculină, factorii socioculturali reprezentând cel mai important element în apariția problemelor de imagine corporală.

Sentimentele față de propriul corp reprezintă o altă componentă importantă a imaginii corporale. Aici ne interesează în ce măsură persoana este mulțumită sau nu de cum arată, se simte sau nu confortabil „în propria piele” etc. Adolescenții recurg la diverse metode în încercarea de a atinge idealul sociocultural de frumusețe. În acest sens, fetele aleg frecvent curele de slăbire, în timp ce băieții optează pentru metode care duc la creșterea masei și tonusului muscular (de ex., exercițiu fizic). Cu toate că mulți optează pentru modalități relativ sănătoase de control al greutateii, un număr destul de mare de tineri (atât supraponderali cât și normoponderali) apelează la metode considerate periculoase. Acestea variază de la cure de slăbire prelungite, renunțarea la mese (mai ales la micul dejun), post, până la strategii extreme cum ar fi consumul de laxative sau autoinducere vomei, având consecințe grave asupra stării de bine fizice și psihologice. Pe termen mediu și lung ele se asociază cu întârzieri în dezvoltare, maturizare sexuală tardivă, carențe nutritive, iritabilitate, probleme de concentrare, tulburări de somn, manifestări depresive și tulburări alimentare.

Bibliografie

Thompson, J.K. (Ed.) (1996). Body image, eating disorders, and obesity: An integrative guide for assessment and treatment. Washington, DC: American Psychological Association.

Serbarea școlară

*Profesor Mihaela Chira
Sc.Gimnazială „Octavian Goga” Baia Mare*

School Celebration: *The paper presents the author's vision, based on his own experience in connection with the preparation and development of school festivity.*

Concludes that efforts in this respect are earned, the joy that students produce in the end, among teachers, parents and other spectators, the assessments are as.

Keywords :school celebration

Orice serbare școlară este o sărbătoare, atât pentru elevi, cât și pentru dascălii lor și, nu în ultimul rând pentru părinții elevilor. Scenete, poezii, dansuri, toate se cer, toate trebuie să se perinde pe scena mare a bucuriei.

Și nu oricum ci abordând teme variate; dragostea și respectul față de părinti, bunici, învățători și profesori, recunoștința față de cei care ne învață carte, credința în Dumnezeu, iubirea față de semenii, generozitatea, înțelepciunea, cinstea, bucuria jocului și a vacanței. Pregătirea unei serbări este un excelent prilej de a pune în valoare imaginația și creativitatea fiecăruia, elev sau profesor.

Nu știu ce pondere are pentru colegii mei această serbare anuală dar mie îmi dă multă bătaie de cap începând cu luna ianuarie și cu întrebări de genul “Doamnă, ce facem anu’ ăsta? “Noi am vrea să dansăm pe piesa asta...ne puteți ajuta?” sau “vrem ceva mai modern“, ” Îl facem noi, dumneavoastră doar să ne corectați”.

Și trec 3-4 săptămâni în care fiecare are timp să “creeze “ ceva. Între timp eu încep să concep “planul B” , nu pentru că nu am încredere în creativitatea elevilor mele dar întotdeauna intervin neînțelegeri asupra piesei, pașilor, ținutei, cine să participe, cine nu și uite așa aș putea să pierd un an întreg ca să le împac pe toate. Și tot nu aș reuși.

Când în sfârșit sunt și eu pregătită începem repetițiile, pe unde apucăm. Pe hol, prin clase cu muzică, fără muzică, adă’ prelungitorul, cară boxele, mai incet că deranjăm orele, strângem covorul, încă de două ori și gata. În concluzie, o nimica toată, simplu ca bună ziua. Sunt doar niște dansuri! Pe care le tot repetăm, schimbăm, uităm ce am schimbat, mai râdem, mai ne enervăm, dar suntem împreună și facem ce ne place.

Trec săptămânile, ne înțelegem asupra costumelor facem eforturi să le procurăm, cu pantofii e mai greu dar nu-i nimic, adaptăm și în final dansăm desculțe!

Urmează emoțiile primei vizionări, comisia de organizare dă verdictul: da sau nu! Spre fericirea noastră întotdeauna a fost, da. Din acest punct se complică lucrurile ... “care-s mai buni?“, “care-s mai frumoși“, ”mai trebuie să repetați“. Trebuie să le facem pe toate, matematica , română, etc. Greu dar câtă viață este în școală în acele zile! e vară, vine vacanța, cântăm dansăm, profesorii sunt mai îngăduitori, mai veseli.

Este prilejul de a demonstra tot ce au acumulat și explicația pentru febra pregătirilor, întregul fast, și mobilizarea generală pentru reușita acțiunii.

Evenimentul este privit ca atare și de către părinți care își îmbracă odraslele cu cele mai frumoase haine, iar la ora adevărului, întreaga familie e prezentă la serbare, cu mic cu mare, frați, părinți și bunici.

În fața Teatrului Municipal e agitație mare, piticii stau adunați pe lângă doamna învățătoare ca albinuțele, cei mari sunt mai retrași și șușotesc în grupuri-grupulețe. O altă lume, magnifică! Căldura mare, sala arhiplină, mămicii cu copii în brațe, tăticii cu aparate de fotografiat și camere video în mână, bunici, frați și surori mai mari, toți cu, zâmbete pe buze și ochi strălucitori. Într-un final, după multă așteptare ușa sălii se deschide și buluc se năpustesc înăuntru care să ocupe mai repede locuri mai bune în față. "Cârcotașii" se strâng tot în grupuri, în

ultimele rânduri. Fete de 13-14 ani, ușor fardate, etalându-și cele mai bune haine fac curse printre scaune și n-au stare, iar din când în când mai aruncă priviri discrete, din colțul ochiului către băieții care șușotesc adunați undeva într-un colț. Spectacolul începe.

Rând pe rând apar pe scenă elevii roșii în obraji de emoție, aruncă o privire timidă spre părinții din primele rânduri, care-i încurajează frenetic. Îmi aduc aminte de copilărie. Căntece, ritmuri simple, copilărești, care n-au pierit încă în timp. Unele mai „patriotice”, altele mai puțin.

Unii se încurcă și plâng, alții chicotesc pe seama lor, ceva din recuzită se uită obligatoriu acasă dar nu-i nimic, totul se iartă, e momentul lor, al copiilor. Aplauzele mult așteptate sunt smulse cu ușurință alături de câte o lacrimă de mândrie dintre pleoapele părinților. Iar nouă dascălilor care am fost alături de ei în toată această pregătire nu ne mai rămâne altceva de spus, decât: **BRAVO COPII, AȚI FOST MINUNAȚI!!!**

OINĂ SAU BASEBALL

Profesor Octavian Lupei

Scoala Generală „Lazăr Tâmpa”, Almaș

Profesor Roxana Ene

Liceul Teoretic „Alexandru Mociani” Ciacova, jud. Timiș

Rounders or baseball: *The authors analyze in this paper, the evolution of the two sports games over time, trying to respond to a debate about the primacy of the occurrence of one of them. Also it is about popularity of both games and ways to promote oina, national game of the romanians.*

Keywords: rounders, baseball, history;

De-a lungul timpului în discuțiile care le-am avut cu diferite persoane competente careau lucrat în domeniul oinei sau baseball-ului precum și din studiile făcute despre aceste jocuri am putut să-mi dau seama care dintre ele a apărut primul și care s-a jucat prima dată oficial în țara de origine. După cum se știe oina este jocul național al românilor iar baseballul al americanilor. Datorită economiei mai puternice baseballul s-a răspândit pe toate continentele spre deosebire de oină care se joacă doar în România și Republica Moldova.

Începând din anul 2004 Federația Română de Oină a început să ia legătura cu diferite țări care au jocuri tradiționale tot cu mingea mică și au mici asemănări cu oina.

Astfel în 2004 la Chișinău F.R.Oina împreună cu Federația de oină din Republica Moldova și Federația de Lapta din Rusia au făcut un proiect pentru internaționalizarea oinei care din păcate nu s-a concretizat.

În anul 2005 Clubul Sportiv „Viitorul Almas” împreună cu U.V.V.G. Arad au avut invitați pe Steven Wieting de la Universitatea Iowa din S.U.A., profesor de sociologie a sportului și pe lectorii Simona Ionescu și Felix Sinitean de la U.V.B. Timișoara. Acești profesori au avut un proiect în care studiau jocurile tradiționale din diferite țări.

Echipa Națională a României a participat în anul 2010 la jocurile tradiționale cu mingea mică de la Kiel din Germania, iar în anul 2011 a participat la festivalul jocurilor tradiționale cu mingea mică de la Novi Sad din Serbia. La aceste competiții a participat și jucătorul Avram Cristian legitimat la Clubul sportiv „Univest” Arad.

Din diferite scrieri reiese că oina s-a jucat sub diferite forme de câteva sute de ani. Astfel în Țara Românească s-a jucat încă de pe vremea lui Mircea cel Bătrân, în Moldova pe vremea lui Ștefan cel Mare iar în Ardeal de pe vremea lui Avram Iancu.

O dovadă că oina se joacă de sute de ani pe teritoriul actual al țării noastre este mingea confecționată din păr de animale care la sfârșitul secolului al XIX-lea a fost învelită în piele. De-a lungul anilor oina s-a jucat sub diferite variante cu număr diferit de jucători având diferite denumiri : Almaș – Hazna , Pescari – Lopițele, Păiușeni – Iț

Baseballul sport asemănător cu oina. Mulți oficiali ai Federației de Oină au susținut că oina ar fi parintele baseballului dar au fost contrați de către oficialii americani.

Cei care s-au ocupat de istoria acestui sport au afirmat că baseball-ul nu este altceva decât o versiune a vechiului joc englez de „Rounders,, sau celui denumit „one-a-cat,, practicat de primii americani la începuturile Statelor Unite.La zilele culturii Japoneze care aveau loc la Arad voluntarul Katsumi a prezentat la istoricul jocului de baseball ca fiind invenția unui pompier.După cum se vede nici la ei lucrurile nu sunt exacte. Lucrul general acceptat este că, primul care a structurat jocul de baseball așa cum este el cunoscut astăzi a fost Abner Doubleday.

Primul meci oficial a avut loc în localitatea Cooperstown,New York, în 1839. De atunci încoace baseball-ul a cucerit publicul american și și-a câștigat repede faima de cea mai populară formă de petrecere a timpului liber la nivel național în America.Surprinzător este faptul că de-a lungul anilor regulamentul acestui joc a suferit foarte puține modificări.Ele au fost impuse de cele mai puternice echipe cu scopul de a face jocul mai atractiv,în anii din urmă luându-se măsuri pentru a-i sporii dinamismul.

Comparativ cu începutul puțin promițător marcat de meciul desfășurat la Coopertown, baseball-ul este în prezent un sport care stârnește interesul pretutindeni în lume. Din anul 1990 s-a înființat și în România Federația Română de Baseball și Softball. În anul 1991 s-a înființat o echipa de baseball categoria 12-14 ani și în comuna Almaș care a participat la finala de la Constanța. În 1992 la CSM Arad s-a înființat o echipă de softball care a participat la finala de la Bucșoia timp de 2 ani.La un moment dat baseball-ul a luat o amploare mai mare ca oină desființând vechi centre de oină exemplu: Gheraiești, Frasin și Olteni. Din fericire Gheraieștiul a revenit la oină. La fel și pe plan mondial baseball-ul s-a extins în toată lumea.Ca urmare a acestui fapt în 1996 baseball-ul și softball-ul au devenit sporturi olimpice,dar în 2012 au fost scoase de la jocurile olimpice.

După cum se vede oina se joacă de mai mulți ani decât baseball-ul chiar dacă nu se juca sub varianta actuală,dovada fiind mingea din păr de animale. În diferite scrieri se spune că oina se joacă de sute ani,iar profesorul Virgil Stoian în revista de educație fizică din noiembrie 1975 scrie ca oina se joacă pe aceste meleaguri de 10.000 de ani. La sfârșit scrie că bibliografia se găsește la autor. În anul 1892 Spiru Haret a dorit să introducă oina la primele jocuri olimpice moderne,dar din păcate nu a reușit.Din păcate oina se joacă numai în România și Republica Moldova. Se mai încearcă și în comunitățile românești din afara granițelor.

S-ar putea spune că principalii ambasadori ai baseball-ului au fost soldații americani participanți la cele două războaie mondiale și diferite operațiuni militare.De asemenea echipele profesionale care au întreprins turnee în numeroase țări și au prezentat jocuri demonstrative.Pentru răspândirea masivă a baseball-ului,care în Japonia este joc național s-au investit mulți bani.Radioul și televiziunea și-au adus și ele aportul la răspândirea acestui joc.

Din păcate după cum am relatat înainte oina se joacă organizat doar în două țări. De câțiva ani se încearcă o implementare a ei și peste hotare făcându-se demonstrații în Polonia,Germania și Serbia. Nu se știe însă dacă va reuși să se facă cunoscută peste hotare. După cum se vede oina se joacă cu mult înaintea baseball-ului dar oficial primul meci de baseball s-a jucat înaintea jocului de oină. Sperăm ca federația împreună cu cei câțiva împătimiți ai oinei să o facă cunoscută și peste hotare.

Bibliografie:

- 1.Introducere în baseball 1991-Centrul de cercetări pentru problemele sportului
- 2.Lupei,O.Criterii de selecție și etapizarea procesului de selecție,Buletin Informativ F.R Oină 2008
- 3.Lupei,O.,Ghimpu,A. Oină , Jocul care ne unește ,Rev Olimpia Nr.17
- 4.Ene R,Ene C, Fair-play-ul,mit sau realitate, Credință și Sport,Rev.Olimpia.Nr. 8,2005
- 5.Lupei O. Dezvoltarea calităților motrice prin practicarea jocului de oină. Rev.Olimpia Nr.13,2008

Quo vadis sportul românesc?

*Profesor Tiberiu Țiganu
C.S. A.M.E.F.A. Arad
Profesor Bogdan Hanc
Școala Gimnazială Chier*

Quo vadis romanian sport? *The author makes in this paper a well-documented analysis sbased on statistical data of the Romanian sport situation. Review the causes of economic, political and social, which led to the regression of results obtained by Romanian sports men in the world and shoot a warning about the future of this phenomenon in Romania.*

Keywords: sports, economics, politics sports, Romania;

Situația critică în care se află sportul românesc în anul 2013 este reflectată atât de numărul mic de sportivi cât și de șansele extrem de reduse, ca aceștia să acceadă la o clasare pe podiumul campionatelor mondiale, europene de seniori sau juniori.

Bineînțeles, fiecare român iubitor de sport, încrezător în valorile morale și de sănătate ale acestui domeniu, își pune decenta și fireasca întrebare: **“Cine se face vinovat de această situație?”**.

Răspunsul este prea complex, pentru a putea fi explicat în câteva fraze. Incriminarea față de această stare, poate fi atribuită politizării excesive a sportului, indolenței și impotenței guvernelor României de a respecta Legea Sportului (69\ 2000) care în preambulul ei definește sportul, educația fizică, ca activități de **interes național**.

Federațiile de specialitate, pentru că ignoră cu bună știință managementul tehnic, dar și cel economic, prin lipsa unei strategii fiabile de selecție, promovare și pregătire a sportivilor, de activitatea acestora în direcția solicitărilor de finanțare fiabila realista, pentru asigurarea condițiilor decente de pregătire, de acoperire a salariilor și a cheltuielilor pentru un imens aparat birocratic.

O mare vină revine și mediului didactic, de la toate nivelele, care promovează după modelul mega ministerului, coroborand cu dezinteresul, slaba pregătire a cadrelor didactice, ale tehnicienilor de la nivelul catedrelor de specialitate.

Nu în ultimă instanță, o palmă merită să fie acordată administrațiilor fluctuante și pătrunse din plin de politicul, care cu dezinvoltură își promovează incompetența și lichelismul prin servitorii numiti pe criterii numai de ei stiute, împărțind discreționar și ilegal si, bruma de fonduri alocate, pentru bugetele mizere ale structurilor sportive prin Legea 350/2005 (a fondurilor nerambursabile).

Nu putem să trecem cu vederea și preocuparea demnă de toată lauda, de a contribui la realizarea unor obiective destinate sportului, investiții derulate pe milioane de euro, plasmuite de minti hapsine si realizate din fondurile proprii, sau europene in dorul lelii Dacă,nenea Luca ar scrie o noua capodoperă, sportul de astazi, ar fi un subiect cred cit se poate de pertinent.

Asemenea prostii legale si sustinute de miile de incompetenți cu inițiativă, care mișună în scârbava mlaștină din administrațiile locale, ar da un material documentar în care răsul, devine un plâns discreționar al națiunii.

Sume fabuloase, marfă proastă

Exemple sunt multiple și unele chiar regretabile, săli de sport în cele mai fanteziste, bazine de înot gata închise, terenuri, stadioane în panta sau cu nocturna pentru echipe ce joaca vesnic la matineu, patinoare nefuncționale, telecabine și telegondole în locuri fără zăpadă. Și, doamne, câte ar mai fi la un eventual inventar al realizării acestora. Cu alte cuvinte, marfă de proastă calitate, pentru sume fabuloase, investite și mătrășite de decizionalul politico-administrativ in propriile buzunare sau ascunse in sertarele umbrite a vreunui oarecare partid.

Demersul nostru de acum, se referă la un capitol deosebit de important pentru anul acesta, finanțarea sportului românesc în anul ciclul olimpic 2013- 2016 dar și prin punctarea a

câtorva din aspectele debusoladei, acestui domeniu important al vieții sociale de pretutindeni, chiar și din România.

Drumul către mediocritate al sportului românesc, este pavat cu bune intenții pe care guvernării ultimilor douzeci și de ani au pășit cu dezinvoltură. Și fără frica Celui de Sus. Promisiunile mincinoase ale liderilor federațiilor de specialitate pentru a obține bani mai mulți, a oamenilor de decizie din sportului românesc, au constituit o altă cauză a actualei situații din sportul românesc. La o simpla analiza comparativa privind rezultătele obtinute la Londra coroborate cu numărul de medalii la care s-au angajat federațiile în anul 2012 și cu un raport la sumele primite de la MTS în anul olimpic 2012, de catre ordonatori de credite (responsabilii federațiilor) care și-au luat angajamente în majoritatea lor fanteziste, dar cum era de așteptat acestea au fost neonorate dar însoțite fiind de obișnuitele scuze de rigoare.

Pentru care cei aflați cu musca pe căciula, în Romania noastră dragă aceștia bineînțeles că nu au beneficiat nici măcar o sancțiune administrativă (deși ar fi putut fi și în anumite cazuri și una de natură penală).

Sperăm că vom trăi și vom vedea rezultătele sau consecințele neobținerii lor, printr-o analiza complexă, la obiect făcută de oameni competenți și corecți, cu putere de decizie.

Încă sperăm, dar...

Avem speranța încă a asanării, reorganizării și populării sportului românesc cu oameni responsabili, capabili din a scoate din acest marasm, în care se zbate acest brand, cu rezonanțe internaționale care a fost sportul și este de fapt sportul românesc. A apărut proiectul Legii Bugetului de Stat pe 2013.

Știm că România va împrumuta în continuare bani pentru a plăti pensiile, salariile, pentru unii bugetari, care nu le merită, dar care sunt și ei în hora buzunarelor de umplut cu lopata. Cu un buget de 80,8 miliarde lei, dar un total necesar minim de 108,49 miliarde lei înseamnă, că vom împrumuta în anul 2013 aproximativ 28 miliarde lei, dacă nu mai mult.

Ca un fapt interesant, este de semnalat că instituția prezidențială nu va suferi în această perioadă de criză și va avea mai mult cu 15 milioane de lei decât în anul trecut, adică 29.272.000 lei. Deh'... obrazul subțire cu cheltuială se ține.

Pentru sport vom avea în 2013 cu 22,87% mai puțin ca în 2012 adică, "uriașa" sumă de 63.975.000 lei. Pe culoarele instituției MTS se discută de o sumă diminuată cu 30% față de anul 2012. Chiar și această sumă, transformată în euro înseamnă cam 30-40 de kilometri de autostradă (la preț românesc) sau echivalentul bugetului unei echipe de fotbal de Liga I cu pretenții 1-4... Bravo!

Nu-i de mirare că sportul românesc este într-o continuă agonie și un permanent regres. Știți ce ar însemna o finanțare decentă? Aproximativ 1% din PIB, adică între 40-60 de milioane de euro.

Suntem cei mai slabi din Europa la finanțarea sportivă!

Comparați cele aproximativ 11,5 milioane de euro, pe care i-a alocat statul român pentru sport, cu cele a unor țări europene.

La o simplă analiză comparativă, constatăm că în Uniunea Europeană avem, de departe, cea mai slabă finanțare în sport. De exemplu:

- Polonia are o populație de 38,1 milioane locuitori, un PIB de circa 75 miliarde euro, are un minister de resort, 68 de federații sportive, un comitet olimpic separat bugetat de stat cu 7 centre olimpice de pregătire super moderne și dotări de ultimă generație care a primit în 2009 un buget de 67.669.173 euro pentru sport și încă 62.656.641 euro pentru modernizare și întreținere terenuri și baze sportive. Aceeași finanțare au avut-o alocată și în 2012.

Mai mult decât atât, pentru că împreună cu Ucraina au organizat Campionatele Europene de fotbal din 2012, separat au fost alocate fonduri imense pentru modernizarea stadioanelor care au fost pe lista acestui eveniment, suma fiind de aproximativ 1 miliard de euro.

Anglia are un minister de resort și separat Comitet Olimpic. Pentru Olimpiada din anul trecut de la Londra, i-au fost alocat un buget de 9,3 miliarde lire sterline. Începând cu anul 2012 a fost majorat bugetul pentru sport cu aproximativ 14%. Bugetul britanic pentru sport are două

componente: cea de la bugetul de stat prin care au fost alocați pentru 2011 și 2012 câte 123 milioane de lire sterline iar din 2013 datorita crizei sa vor revenit la un buget „normal”, care a fost și în 2009, respectiv 86 de milioane de lire sterline. Si a doua componentă, prin care se adaugă fondul provenit de la Loteria Națională a Angliei: 126 milioane de lire sterline în 2009 iar în 2010, 2011, 2012 – 198 de milioane de lire sterline. Cumulat bugetul lor a fost: în 2012 – 262 milioane de lire sterline. Comitetul Olimpic primește o finanțare separată, care într-un an normal, de exemplu, 2011a fost de 11 milioane de lire sterline, iar pentru pregătirea sportivilor care au participat la Olimpiada din 2012 au fost alocate câte 135 milioane de lire sterline.

Conform revistei “Handbook on Economics of Sport”, apărută în Anglia și SUA, aflăm că în topul celor mai mari bugete alocate sportului în Europa se află țările scandinave (Suedia, Danemarca, Norvegia și Finlanda), fiind îndeaproape urmate de către Franța și Germania. Procentele alocate din PIB sportului, oscilează între 0,56% (Danemarca) și 3,47% (Elveția). Dar oare, ce PIB-uri au aceste state?

Federațiile, la mâna statului

Să ne întoarcem în România. În fiecare an federațiile sportive transmit către MTS cererile de finanțare pe anul sportiv în curs. Sunt tăiate capitole întregi de cheltuieli pentru eternul și tradiționalul motiv că nu sunt „*bani de la buget*”. Această replică este foarte cunoscută de toți conducătorii de federații, fie că este perioadă de criză sau nu.

Cei mai fericiți, au trebuit să se mulțumească cu o treime din cât au cerut. Acest adevăr este unul trist, însă nu au fost niciodată căutate căi și organizate dezbateri, pentru a se trage semnalul de alarmă și arătate pericolele care ne așteaptă ca națiune din această cauză. Noi, cetățenii, „consumatorii de sport”, ne punem fireasca întrebare, oare de ce federațiile în calitatea lor de structuri sportive de drept privat, obligatoriu trebuie să fie subvenționate de la bugetul de stat parțial s-au total ? Dacă ne aruncăm o privire discretă în ograda vecinilor, vedem că la ei situația diferă de cea ce este la noi , în sensul că printr-un management de înalt profesionalism, unele federații reușesc în mare măsură sa-și acopere o mare parte din buget s-au chiar si în întregime.

La noi cu mici excepții, federalii stau cu mâna întinsă la mila s-au pomana statului Ca să avem o imagine completă, trebuie menționat că în anul 2012 au fost alocați 0,056% din PIB iar în 2013 procentul este de aproximativ 0,044% pentru sport și tineret.

Ce confirmă aceste cifre??

“Importanța” care i se acordă domeniului sport și tineret;

Că nu se dorește implementarea unor strategii naționale, corelate cu cerințele la nivel mondial;

Faptul ca fosta formațiune de guvernământ, nu a avut persoane capabile să prezintă într-o lumină clară, prăpastia înspre care națiunea română se îndreaptă, neglijându-se cu sau fără știință, importanța finanțării decente a acestui domeniu;

Pentru că marea majoritate a conceptelor care stau la baza programelor după care se ghidează cei care conduc destinele sportului în România, sunt vorbe- n vânt.

Ne întrebăm, totuși, ce strategii ar putea fi în capul celor care hotărăsc aceste cifre?

Urmare a discuțiilor cu unii oameni din federații și unele persoane care au părăsit MTS în perioada celebrei Monica Ridzi, am desprins câteva concluzii:

Cei care au condus destinele sportului românesc nu știau nimic, habar nu aveau pe ce planetă trăiesc, pentru că luau drept reper sumele din bugetele anterioare, pe care le ajustau din pix. Strategiile au fost zero, pentru că am avut o autoritate ministerială, condusă de pseudo-profioniști.

Fără o modificare radicală, a conceptelor de management sportiv și un nou program național si a unei strategii agresive, am zice noi, de promovare a educației prin sport pe termen mediu si lung, cu obiective concrete, quantificabile, nu se va reuși nimic, indiferent de câți bani vor fi alocați, si cite eforturi vor fi depuse în îndeplinirea lor.

Suntem, vorba unui stimabil coleg, undeva pe la coada alfabetului. Obosește creierul decizionarilor, care întocmesc bugetul, până să ajungă la analiza cifrelor din domeniul nostru și

ori cum și nu intimplător suntem uitați la urmă ca importanța domeniului. Și mai mult ca sigur si din această cauză, vom avea din ce în ce mai slabe rezultate la Campionate Europene, Mondiale și Olimpiadă iar starea de sănătate a națiunii, va avea de suferit din ce în ce mai mult.

Pentru a sublinia încă o dată că sumele alocate domeniilor sport și tineret precum și cele dirijate spre COSR (Comitetul Olimpic Sportiv Român) ca sunt ridicole, vă aducem în atenție câteva cifre din același proiect de buget pe anul 2013, cu sumele alocate unor organizatii s-au institutii care pot fi comparate cu cele alocate domeniului de care ne ocupăm – sportul, dupa cum urmeaza:

*** *Organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, altele decât cele care primesc subvenții de la bugetul de stat:***

- 2011- 2070.000.000 lei
- 2012 – 70.000.000 lei
- 2013 – 70.000.000 lei

*** *Programe de proiecte interetnice și combatere a lipsei toleranței:***

- 2011 – 7.350.000 lei
- 2012 – 3.880.000 lei
- 2013 – 3.000.000 lei

*** *Sprijinirea activităților românilor de pretutindeni și a organizațiilor acestora:***

- 2011 – 7.350.000 lei
- 2012 – 6.750.000 lei
- 2013 – 6.000.000 lei.

*** *Susținerea cultelor:***

- 2011 – 105.160.000 lei
- 2012– 80.770.000 lei
- 2013 – 28.386.000 lei

Trebuie înțeles, că nu aceste sume alocate capitolelor enumerate mai sus deranjează. Chiar ne bucurăm că statul român acordă importanța cuvenită acestor organizații ale minorităților, a românilor de pretutineni, susținerii cultelor sau programelor și proiectelor privind toleranța interetnică. Poate chiar pentru aceste capitole, sumele ar trebui să fie mai consistente. Întrebarea care se pune este următoarea: Nu credeți că sumele alocate sportului și tineretului precum și COSR-ului, sunt ridicol de mici?!

Prin proiectele legilor Bugetului de Stat din ultimii ani, s-au prevăzut următoarele sume financiare pentru finanțarea domeniilor sport și tineret și COSR:

Tineret:

- 2009 – 8.061.000 lei
- 2010 – 5.602.000 lei
- 2011 – 5.000.000 lei
- 2012 – 6.754.000 lei
- 2013 – 6.793.000 lei

Sport

a) Sprijin alocat Comitetului Olimpic Român

În aceste sume regăsim cheltuieli salariale cu personal, cheltuieli de întreținere a bazelor sportive și centrelor olimpice precum și cheltuielile de pregătire a loturilor naționale olimpice (taxe competiție, indemnizații de efort și medicație, etc.). La aceste cheltuieli mai adăugăm costurile de participare la competiții internaționale (parțial) care califică sportivii români la Olimpiada din 2012 și la cea din 2016.

- 2009 – 11.799.000 lei
- 2010 – 18.572.000 lei
- 2011 – 27.300.000 lei
- 2012 – 27.361.000 lei
- 2013 – 27.400.000 lei

Sprijinul financiar alocat de către MTS structurilor sportive de drept privat, este sublim, dar lipsește cu desăvârșire, deși contribuția acestora este una de substanță, la obținerea de medalii în marile competiții internaționale precum și promovarea elementelor de perspectivă spre loturile olimpice și naționale. Acest lucru se face pe considerentul, că aceste structuri sportive, nu au drepturi financiare față de MTS și federații, ci numai obligații. Ba, mai mult, acestea sunt silite în mod abuziv credem noi, de a plăti dublu serviciile și prestațiile din bazele sportive ale MTS, față de cluburile din subordinea acestuia. În acest sens menționăm și faptul că sub aspect economic aceste „fabrici de mare performanță” care sunt cluburile de drept privat, nu își pot recupera nici măcar banii investiți într-un produs (sportiv performant), darămite să mai aibă și un modest profit, astfel ca ciclul de „reproducție” (de selecție, pregătire și promovare a unei noi generații de performeri) este compromis.

Dacă bine ne reamintim, în perioada defunctului regim, acordarea de subvenții structurilor sportive pentru performanțe, se făcea pe baza a o serie de criterii palpabile precum: medaliile obținute, numărul sportivilor promovați în loturile naționale și olimpice, baza materială, capacitatea tehnicienilor și, nu în ultimul rând, capacitatea managerială a conducerii cluburilor departamentale, fără discriminări.

Acum subvențiile din partea MTS sunt acordate în exclusivitate cluburilor din subordine, chit că acestea provin de la bugetul de stat. Oare Consiliul Concurenței, n-o avea nimic de spus în acest caz? Noi credem că aceasta autoritate se poate auto sesiza, condiția este aceea de a vrea!

O altă temă de abordat, din cele multe a căror dezbatere ar dura mai mult de „O mie și una de nopți” și care bineînțeles s-ar necesita și un număr impresionant de Șeherezade pentru plata cărora nici MTS-ul nu a prevăzut fonduri, este mult comentată situația a pensiilor viagere atribuite fostelor glorie ale sportului românesc, unele dintre ele devenind legende. Pentru majoritatea din beneficiarii acestor pensii, ele reprezintă singura sursă de supraviețuire. Să nu uităm faptul că fostul prim ministru Boc a încercat, în servilismul lui față de Băsescu, să reteze acest drept, adevăraților ambasadori ai sportului nostru, care au bucurat prin performanțele obținute, sufletul românilor.

Dacă pensiile în România sunt mici, trebuie menționat faptul că și valoarea rentei viagere este de cele mai multe ori ridicolă, ajungându-se ca sportivi români care au fost prezenți pe podiumurile de premiere la Campionate Europene, Campionate Mondiale sau Olimpiade să trăiască de pe o zi pe alta. Îi vom regăsi făcând striptease, sau alte activități sub demnitatea unui om care și-a petrecut întreaga copilărie și tinerețe în sala de antrenament, pentru care s-a cîntat imnul, cel care a reprezentat și entuziasmat o națiune întreagă (în replica un subofițer de la intendenta, care într-o întreaga carieră a numărat șireturi și izmene, are aproape dublă pensia față de un medaliat olimpic).

Olimpicii, epave la periferia societății

Pericolul absolut evident este că acești sportivi ar trebui să devină modele pentru tinerii care vin din urmă și nicidecum epave supraviețuind la periferia societății. Din păcate aceștia (tinerii) nu manifestă și-au nu au absolut nici o motivație, să meargă pe drumul performanței și să se apropie de sport prin aceste modele.

Iată doar citeva aspecte scot în relief mizeria în care sportul și tineretul din România își desfășoară activitatea cu „acceptul” tacit al politicului. Dacă mai adăugăm și faptul că nu avem o lege a sponsorizării, care să motiveze sprijinirea financiară a cluburilor și federațiilor sportive, veți avea o imagine completă a sărăciei din acest domeniu.

Dintre cauzele care generează aceste stări menționăm câteva. Suntem o națiune din ce în ce mai săracă în valori și performeri dar în același timp bolnăvicioasă, cu un loc 3 în Europa la obezitate, un loc 1 la indicii de mortalitate având drept cauză ciroza hepatică pe fondul consumului excesiv de alcool în rândul persoanelor cu vârste cuprinse între 30-45 de ani, o educație precară și lipsa culturii activităților de plăcere precum și a educației prin sport.

Avem sportivi de performanță din ce în ce mai puțini, cu reale perspective de a se impune în elita mondială, care să fie motivați suficient pentru a reprezenta România cu succes în competițiile internaționale.

Avem baze sportive insuficiente slab dotate și prost, întreținute, care ne clasează în lumea a treia la acest capitol.

Se pare că nepotismul, este singura cale de promovare în conducerea sportului românesc.

Există o crasă iresponsabilitate a unor oameni de decizie a sportului românesc, care de zeci de ani "tronează" în funcții, indiferent de obiectivele asumate și neîndeplinite la JO, CM, CE.

Nimeni nu este tras la răspundere (în sportul românesc nu au existat demisii de onoare) pentru cheltuirea fără eficiență a banului public.

Funcționează un sistem hibrid, în care banul public este dăruit de ministere federațiilor de drept privat care îl cheltuie cum vor și pe ce vor, neexistând un control serios și eficient al acestora (vezi zecile de cazuri care au fost sesizate).

Există un paralelism în sistemul sportului românesc, între COSR și MTS în care numărul funcționarilor a crescut de zeci de ori, pe banul public. În 1984 – cel mai prolific an al sportului românesc la Jocurile Olimpice – în cadrul Comitetului Olimpic Român erau mai puțin de 6 oameni de decizie aflați pe statele de plată, astăzi sunt câteva zeci cu sute de subordonați iar rezultatele sunt cum sunt.

La o analiză pertinentă pe tema cât ne costă o medalie de aur, observăm că din milioanele de euro, 70% sunt bani cheltuiți cu salariile și deplasările funcționarilor publici în detrimentul celor puțini care se străduie să cucerească medalii.

Implicarea politicului, coroborată cu incompetența oficialilor din sportul românesc a căror activitate este haotică, face ca și perspectivele strategiei de dezvoltare a acestui domeniu să fie neclare, ignorate sau chiar persiflate.

În sistemul național de educație fizică și sport din România, incompetența, ignoranța, pupincurismul, interesul și cei neaveniți dar cu inițiativă reprezintă forța motrică generatoare a haosului existent.

Politrucii din guvernele fantomă, care s-au înșirat mai bine de douăzeci de ani de la nașterea speranței în mai bine, au devenit doar niște frânghii pe care au fost și sunt înșirate boarfele murdare ale acestora, spre deliciul străinătății și durerea prostimii autohtone.

Pentru clasa conducătoare, rezultatele obținute de sportivi (astăzi din ce în ce mai rare) nu au devenit decît un capital electoral și un fundal de supraevaluare a acesteia.

Oare până când această situație va trona și până când iubitorii sportului românesc vor tolera, ceea ce se întîmplă în sportul românesc? La aceste succinte și pertinente constatări mai adăugăm una, care este una capitală pentru destinele sportului românesc, situația din fotbalul nostru. Pentru că **el fotbalul a devenit astăzi rușinea și sfidarea sportului românesc, s-au răul din interior care macină coerent și maladiv imaginea și interesele sportului românesc**

Oare când are de gând Guvernul României și ANST-ul să facă ordine în fotbal, să dărâme dictatura hoților, incompetenților din Federația Română de Fotbal? Le reamintim celor de la FRF să citească Legea 69/2000 care prevede că în România întreaga activitate sportivă, este condusă de către MTS. Se pare că acest lucru nu este valabil pentru federație și tomberonul acesteia condus de penalul fost milițian cu numele de cod „Mitica”, care au reușit să formeze tacit în lumea sportului românesc, un stat în stat, asupra căruia nici o lege din țara asta nu are putere.

Reorganizarea și deratizarea fotbalului românesc este o urgență de strictă necesitate

Zeci dacă nu chiar sute de foști pușcăriași pozează în conducători, experți, finanțatori, juristi, sfidând cu ostentație moralitatea sportului. Mă întreb, oare forurile internaționale, FIFA sau UEFA știu de existența acestei faune din grădinile zoologice ale FRF și ale Ligii Profesioniștilor, care ele însele colcăie de penali, avându-l în frunte pe Mircea Sandu și respectiv pe fostul pușcăriaș și turnător de profesie Dumitru Dragomir?

În România constatăm că două lucruri sunt veșnice, locurile din cimitire și aceste două personaje sinistre cocoțate la conducerea acestor instituții. Rușine guvernanților, organelor de siguranță a statului, celor judiciare și financiare, pentru impotența și indolența cu care tolerează activitățile murdare ale acestor nemernici, care s-au furișat tacit în funcții de conducere a

fotbalului și care prin opulența afișată, lipsa de respect față de legislație, au ajuns sub oblăduirea unor politicieni, să umilească România și poporul român!

Vorbim de corupție și fraude făcute sfidător, pe față, de către acești briganzi nepedepsiți în România, dar condamnate de organismele și opinia publică internațională, dar desigur noi țipăm și tot noi auzim, pe considerentul proverbului caravana trece, fraierii rămân. Ei fac ce vor, ignoră orice ordine statală, creează haos și nesiguranță în rândul suporterilor, alimentează neîncrederea acestora în conducătorii guvernelor ineficiente și hrăpărețe din România. Ba mai mult, își permit să amenințe pe cei care încearcă să le tulbure apele, cu intervenția FIFA sau UEFA.

Să fim serioși domnilor, amenințările acestor șarlatani sunt pe înțelesul cel mai probabil a puilor de o zi din zona avicola. Aceste instituții, nu se coboară la nivelul acestor lepre penale. În limbaj diplomatic intervenția sub orice formă a acestora în fotbalul românesc, va fi considerat o ingerință, lucru pe care șefii fotbalului internațional prin prestigiul lor și seriozitatea organizațiilor pe care le conduc nu și-l pot asuma. Ascundeți-i după gratii, suspendați campionatele de fotbal până la deratizarea nemernicilor de la conducerea acestuia de la toate eșaloanele. Urmați exemplul Poloniei și astfel atmosfera din sport ar putea deveni respirabilă. Extirpați acest cancer, aflat în ultima fază, din sportul românesc!

O vină – și nu mică – o poartă și unele personaje aciuite prin presa românească, obedientă acestor mizerabili carora le promovează contracost imaginea.

Schimbați locul acestor imbecili, din fotoliile lojelor stadioanelor, construite din banul public și trimiteți-i în “hotelurile” cu gratii și pază cu câini. Confiscați-le averile dobândite prin furturi, fraude economice, înșelăciune și tupeu!

Magistrații {unii} au o postură de biete accesorii în facilitarea și mușamalizarea ilegalităților devenite în România poate și sporturi de nivel olimpic.

{datele statistice din acest articol, au fost preluate din presa internă și internațională }

RESTITUIRI

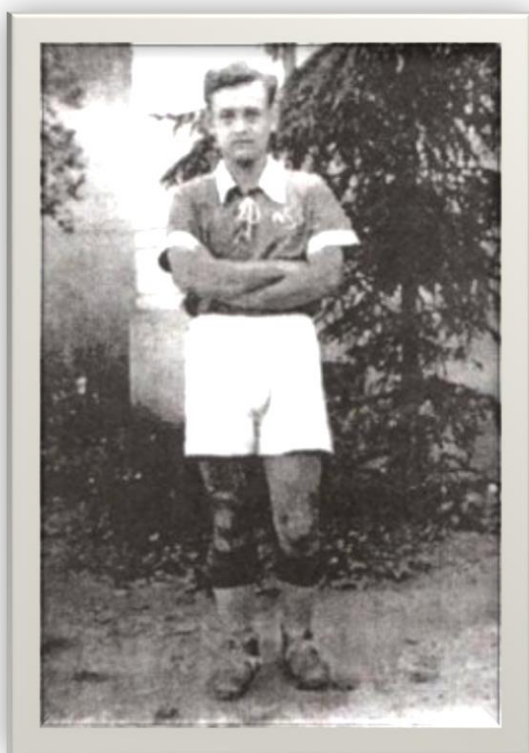
Otto Greffner

Un mare animator al fotbalului șirian

*Profesor Emil Arsa
Școala Gimnazială, Sfânta Ana, Sântana;*

Otto Greffner, a great promoter of Syrian football: *The paper refers to the personality of Mr. Otto Greffner, man of chosen culture, scientist with a wide variety of papers published in the field of history, but was actively involved in the development of football in the land of Siria.*

Keywords: OTTO GREFFNER, personality, football;

Otto Greffner s-a născut la Șiria în 5 noiembrie 1927, într-o familie de etnie germană, care mânca fotbalul pe pâine. Tatăl său, Gheorghe Greffner, a fost sufletul echipei locale în anii '20 - '30, evoluând timp de doi ani la AMEFA Arad, în Divizia A. Iată ce spune Otto Greffner în lucrarea sa „Aspecte istorice din mișcarea sportivă a comunei Șiria” despre acesta: „*Tatăl meu nu a precupețit niciun efort și și-a petrecut o bună parte din timpul liber pe terenul de fotbal sau la sediul clubului. Locuința noastră a fost tot timpul deschisă pentru sportivi. În casa noastră au fost făurite multe planuri pentru viitor.*”

Aprecierea de care s-a bucurat Gheorghe Greffner printre oamenii de fotbal ai vremii din Șiria s-a reliefat atunci când în urma celui de-al doilea război mondial, la ședința de constituire a noului club sportiv, la 14 iulie 1945, a fost ales ca director tehnic al clubului chiar în lipsă, fiind deținut politic timp de opt luni în lagărul de la Caracal.

Gheorghe Greffner s-a aflat în fruntea comisiei care între anii 1948 - 1949 a vegheat la construirea stadionului din Șiria. Lucrările de asanare și nivelare a terenului s-au efectuat prin muncă voluntară de către populația comunei. Țărani, cu căruțe, au transportat pământul și materialele de construcție. A fost o lucrare grandioasă, unică în județul Arad, o mândrie a întregii populații din Șiria.

Crescut în acest mediu, Otto Greffner a fost atras de timpuriu în activitatea sportivă. A început fotbalul la Șiria, apoi a activat, timp de doi ani, la juniorii de la UTA. La insistențele tatălui său, în 1947 s-a reîntors la Șiria. În perioada studenției a jucat la Universitatea Cluj, avându-l ca antrenor pe fostul mare jucător Iuliu Baratky. În aceeași perioadă, Otto Greffner, riscându-și pentru clubul din Șiria statutul de jucător divizionar, a evoluat, pe fals cum se spune, și în echipa de la poalele cetății.

În 1953, după terminarea facultății, s-a reîntors, cu acte în regulă, la Șiria, deși avea oferte de la Vagonul Arad, ce activa în Divizia B. A jucat sub culorile echipei șiriene până în anul 1964, când a îmbrățișat activitatea de antrenor.

Otto Greffner – jucător la AS Șiriana Șiria

Timp de 17 ani, cu mici întreruperi, a antrenat echipa din Șiria. În decursul activității sale de antrenor a instruit și promovat în echipă generații de tineri, obținând rezultate merituose.

Pe lângă activitatea pe tărâm sportiv, Otto Greffner s-a afirmat și ca o personalitate importantă în domeniul istoriei, cu o bogată activitate de cercetare științifică. În calitate de doctor în istorie, este autorul mai multor cărți și a peste 40 de lucrări pe diferite teme. Majoritatea temelor abordate sunt legate de istoria României, în special a Transilvaniei și Banatului. S-a ocupat în mod special de istoria germanilor (șvabilor) din România.

A desfășurat o bogată activitate la diferite instituții de învățământ din România și la Muzeul Județean Arad. A plecat mai apoi în Germania activând la Universitățile din München și Basel.

Ca o recunoaștere a incontestabilelor sale merite la dezvoltarea sportului șirian, a fotbalului în mod special, conducerea Primăriei Șiria, cea care a găsit resursele de renovare a stadionului, a hotărât ca această modernă bază sportivă să poarte numele „Otto Greffner”.

Date importante din istoria fotbalului șirian

* primele informații despre jocul cu mingea la Șiria, una improvizată din cauciuc, datează din anul 1908.

* jocul cu o minge din piele este amintit prima dată la Șiria în anul 1908, când proprietarul fabricii de coniac și spirt „Zwack” din Șiria, francezul Andre Dephanis, aduce o astfel de minge din Franța.

* primul joc de fotbal la Șiria s-a desfășurat în anul 1908, împotriva echipei AAC din Arad. Jocul s-a desfășurat pe un teren improvizat la marginea comunei, în zona gării (locul târgului), a avut mai mult un caracter demonstrativ și a fost urmărit de un numeros public.

* în anul 1910 a luat ființă primul club de fotbal din Șiria, care a funcționat pe lângă fabrica de coniac și spirt. Președintele clubului a fost ales Carol Fessler, iar jucătorii erau în special angajații fabricii.

* în anul 1913 s-a organizat primul campionat al județului (comitatului) Arad, la care au participat zece echipe. Șirienii au reușit să se situeze pe locul III, o performanță deosebită.

* în anul 1929 a avut loc reorganizarea Federației Române de Fotbal. În vestul țării a luat ființă „Liga de Vest”, formată din trei serii care cuprindeau cele mai bune echipe de fotbal din județele Arad, Timiș și Bihor, exceptând echipele divizionare. A fost un campionat interjudețean, echipa din Șiria făcând parte din Seria a II-a, alături de celelalte competitoare din județul Arad și de câteva echipe din județul Timiș.

* în anul 1930 a avut loc o adevărată senzație în lumea fotbalului din vestul României. A.S. Șiria a câștigat campionatul „Ligii de Vest”, fiind declarată cea mai bună echipă din mediul rural.

Ca o recompensă a evoluției excelente a formației șiriene, Federația Română de Fotbal a deplasat echipa națională a României pentru un joc amical la Șiria. Echipa națională se afla pe drumul de întoarcere spre București și a făcut o escală la Arad, după ce a participat la prima ediție a Campionatului Mondial care s-a desfășurat în Uruguay.

În ziua de 5 septembrie 1930 a avut loc jocul de fotbal, pe terenul de la locul târgului din Șiria, în fața a peste 1500 de spectatori. Rezultatul final al partidei a fost unul extraordinar, 1-1, în naționala României evoluând printre alții Sfera, Ploșteanu, Burger, Kotormany și Bindea.

* în anii 1931, 1932, 1934 și 1936 formația din Șiria a câștigat campionatul „Ligii de Vest”, care în 1933 s-a transformat în campionat județean.

* în anii 1931 și 1937 echipa șiriană a câștigat „Cupa Județului Arad”, o competiție de mare prestigiu.

* perioada cuprinsă între anii 1929 - 1937 este considerată ca fiind cea mai bună a fotbalului din Șiria.

* în anul 1931, A.S. Șiria, după ce a câștigat faza județeană a Cupei României, a întâlnit pe teren propriu echipa U.D.R. Reșița, care evolua în Divizia A. Oaspeții s-au impus greu cu 3 - 1.

* în anul 1932, în urma unor neînțelegeri, a avut loc o scindare a clubului. Astfel s-au format două cluburi; Șiriana și Triumviratul. Din lipsă de fonduri, Șiriana s-a retras din campionat în anul 1934, iar Triumviratul, în ciuda scindării, a continuat să joace în campionat tot sub numele de A.S. Șiria.

* în anul 1935, în formația șiriană a apărut Bőzsi Fazekas, prima femeie jucătoare de fotbal din România, care a primit cu mare greutate din partea Federației Române de Fotbal dreptul de a fi legitimată. În campionatul 1935 - 1936 aceasta a reușit să înscrie 18 goluri în 12 partide.

* în vara anului 1936, echipa din Șiria a fost invitată și a efectuat un turneu cu jocuri, în mai multe orașe din Transilvania.

* la finalul campionatului 1947 - 1948, echipa din Șiria devine din nou campioană județeană.

* în vara anului 1948 au început lucrările de asanare a terenului și de construcție a actualului stadion comunal, coordonatorul acestora fiind Gheorghe Greffner, directorul sportiv al clubului. A fost o realizare grandioasă, unică în județ, o mândrie a tuturor șirienilor. Terenul de joc a fost amenajat de specialiști ai clubului U.T.A., iar sămânța de iarbă englezească a fost adusă de la București.

* în ziua de 4 iunie 1949 a avut loc primul joc pe noul stadion al comunei, împotriva Victoriei Ineu (scor 2 - 0). Lucrările la tribună au continuat pe toată durata anului 1949.

* în anul 1949, echipa din Șiria, deși s-a clasat doar pe locul III, în urma unor contestații a fost declarată campioană județeană.

* o altă perioadă pozitivă a fotbalului șirian a fost cea cuprinsă între anii 1954 - 1957. Evoluând în campionatul regiunii Banat, în ediția 1955 - 1956, Șiriana s-a clasat pe locul V, un rezultat foarte bun.

* în data de 24 iunie 1956, în prezența a 3500 de spectatori, s-a desfășurat la Șiria jocul dintre echipa locală și Vörös Meteor din Gyula - Ungaria. Scor final 2 - 1 în favoarea oaspeților.

* la sfârșitul sezonului competițional 2002 - 2003 Șiriana Șiria a devenit campioană județeană obținând promovarea în Divizia C (a rezistat un singur sezon) și a câștigat de asemenea faza județeană a Cupei României.

* 31 iulie 2011 - în urma lucrărilor de modernizare, stadionul din Șiria a căpătat o nouă înfățișare. A avut loc inaugurarea în noile sale haine și sub o nouă denumire - „Stadionul Otto Greffner”.

* În momentul de față, Șiriana Șiria activează în Liga a IV-a, care este eșalonul de elită al fotbalului județean arădean.

80 de ani de fotbal la Gurahonț

*Profesor Octavian Lupei
Școala Gimnazială „Lazăr Tâmpa” Almaș
Profesor Raul Faur
Liceul Teoretic „Ioan Buteanu” Gurahonț*

80 years of football in Gurahont: *Shared Gurahonț, ancient village in the Valley White Cris, former residence of the district, has a long tradition in culture and sport.*

Still young inter war Arad Normal School students founded a foot ball team and organized a local championship. The authors analyze the evolution of the phenomenon of football in this area so far.

Keywords: football, Gurahont, history;

Comuna Gurahonț, străveche localitate de pe Valea Crișului Alb, fostă reședință de raion, are vechi tradiții cultural-sportive.

Încă din perioada interbelică tineri elevi ai Școlii Normale din Arad au pus bazele unei echipe de fotbal și au organizat un campionat local. Printre aceștia se numără învățătorii Dașcău Filip din Almaș și Hubăr Ioan din Bonțești. Lor li s-au adăugat alți tineri din localitatea Gurahonț printre care Tenzler Simi și Botău Gheorghe,

În anul 1933 apare în ziarul „Știrea”, din 3 Martie, o invitație pentru orașele mici din jurul Aradului la organizarea unui campionat în lunile de vară. La acest campionat s-au înscris echipele existente la acea vreme în județul Arad, precum și cele din orașele apropiate județului nostru. Această competiție s-a organizat pentru promovarea fotbalului, în orașele mai mici din jurul Aradului și comunele în care se juca fotbal. S-au înscris următoarele echipe: „Tinemirea” și „Șoimii” Nădlac, „Hercules” Semlac, „Virtutea” și „C. A. R.” Pecica, „Frontiera” Curtici, „Patria” Chișineu-Criș, „Sparta” Pâncota, „Șiriana” Șiria, „Victoria” Ineu, „Crișul” Buteni, „Sebișana” Sebiș, „Valea Deznei” Dezna, „Unirea” Gurahonț, „Avram Iancu” Hălmagiu, „Ponorul” Vața de Jos, „Juventus” și „Zărandul” Brad, echipele din Sf. Ana (Sântana), Radna, Săvârșin, Mândruloc, Zerind, Mocrea, Șeitin și Cermeiu.

Competiția a fost dotată din partea ziarului „Știrea” cu o cupă frumoasă. Din păcate, din cauza dificultăților de informare, nu am aflat despre finalitatea acestei inițiative.

După război, această activitate a fost făcută într-un mod mai organizat, echipa „Unirea” participând la campionatele districtuale, apoi la cele județene și regionale. De-a lungul anilor echipa a participat în Campionatul Regiunii Arad, Regiunii Crișana și în Campionatul județului Arad. În anul 1950, având loc modificări și la nivel administrativ-teritorial, Aradul primind denumirea de Regiune, având în componență 6 raioane, printre care și Raionul Gurahonț, cu reședința la Gurahonț, echipa de fotbal participă în Campionatul Regional sub denumirea de „Progresul” Gurahonț,

O nouă reorganizare administrativ - teritorială are loc în 1952, având câteva modificări teritoriale. Astfel, Raionul Gurahonț trece la Regiunea Oradea. Primul campionat în noua structură se organizează după sistemul primăvară-toamnă, deci ambele părți ale campionatului se desfășurau în același an calendaristic. Campionatul s-a desfășurat în două serii. Echipa „Flamura Roșie” Gurahonț a participat în seria Sud. De fiecare dată echipa revine la denumirea de la început, „Unirea”. Astfel, în anii 1966-1967 și 1967-1968 a participat tot în seria Sud a Campionatului Regiunii Crișana. După 1968 echipa a participat până în 1987 în diferite categorii ale Campionatului județean Arad.

În afara acestei echipe, în anul 1998 fostul viceprimar de atunci, d-l Mustea Dorel, a format o echipă cu denumirea de „Mimesis” care a participat în Campionatul județean până în 2002. Din anul 1970, la inițiativa secretarului U.T.C. al comunei Gurahonț, Martiș Leontin, s-a organizat un campionat intercomunal la care au participat echipe din fostul Raion Gurahonț.

Acesta s-a desfășurat în fiecare vară până în anul 1993. S-au remarcat în această competiție echipele din Iosaș, Pescari, Bontăști și Gurahonț. În urma acestor competiții au fost selecționați tineri care au fost incluși în echipa Unirea C.F.R. Gurahonț, care în anii '70 a fost susținută de Gara C.F.R. Gurahonț, al cărei șef era d-l Țica Ban Ioan.

Această echipă de-a lungul timpului deși nu a obținut rezultate deosebite la campionatele la care a luat parte a promovat mulți jucători în echipe divizionare. Unul dintre ei este Oarcea Radu din Gurahonț, care a jucat la F.C. Bihor. La fel și Mărușteru Sorin din Pescari care a jucat la „U.T.A.” și „Strungul” Arad în Divizia B. Un alt jucător din Pescari a fost Balta Valer, care a făcut parte din echipa de juniori „Vagonul” Arad, care în 1973 a jucat finala Campionatului național de juniori I cu Dinamo București. Acesta a mai jucat la „Vladimirescu” și „Strungul” Arad în Divizia C.

O mare speranță a fost Joldea Marcel din Feniș, care a fost selecționat și transferat la „U.T.A.” de către Flavius Domide, care a jucat mulți ani prin loturile naționale de juniori, dar un grav accident l-a scos în afara fotbalului.

Cel mai reprezentativ jucător din această zonă a fost Aslău Mircea care a jucat la echipa fanion a județului Arad, „U.T.A.”, și la „A.C.U.” Arad.

Așa cum am mai amintit, această echipă nu a mai participat din 1987 la nici un campionat.

În anul 2012, împreună cu d-na primar Moțica Lenuța și cu d-l secretar Darău Cantemir, am luat hotărârea de a reînființa un club sportiv. Prima secție a Clubului „Unirea” Gurahonț, care s-a înscris într-un campionat, a fost echipa de fotbal, în Liga a VI-a, care sperăm să promoveze în Liga a V-a.

Dorim ca acest club să-și formeze mai multe secții care să participe la diferite campionate ca: Oină și Handbal. Fie ca generațiile următoare să obțină rezultate merituorii și să ducă mai departe faima clubului.

Echipa UNIREA GURAHONȚ - 2012

Echipa UNIREA GURAHONT 1973

Bibliografie

1. ***, Ziarul "Știrea", 3 Martie, Arad, 1933.
2. Halja Iosif, „Sebiș – 50 de ani de fotbal, 1922-1972”, Vol. I, Editura Concordia, Arad, 2011.
3. Țigan Tiberiu, „O istorie ilustrată a fotbalului arădean”, Vol. III, Editura Astra-Sport, Arad, 2011.

UTA-bătrana doamnă

*Profesor Octavian Lupei
Școala Gimnazială "Lazăr Tâmpa" Almaș
Profesor Olimpia Ancateu
Colegiul Național "Elena Ghiba-Birta" Ara*

UTA-old lady: UTA foot ball team has a great tradition in Romanian football. He won six league titles so is called and Provincial Champion, and two cups of Romania. Latest league titles were obtained in the years 1968-1969 and 1969-1970 the UTA team Feyenoord Rotterdam removed intercontinental title holder. In the years 1970-71 and 1971-72 ranked second and participated in the UEFA Cup where he reached the quarter-finals when he was eliminated dramatically by Tottenham who won the 1973 final. This team have developed great players who made honorable country and city.

Keywords: Football Club U.T.A., history

În zilele noastre puțini sunt aceia care mai știu cine a fost UTA. În trecut echipa de fotbal UTA a fost una din cele mai mari echipe de fotbal din toate timpurile din Romania. A obținut 6 titluri de campioană de aceea i se mai spune și Campioana Provinciei, și două cupe ale României. Ultimele titluri de campioană au fost obținute în anii 1968-69 și 1969-70 ani în care UTA a eliminat echipa Feyenoord Rotterdam deținătoarea titlului intercontinental. În anii 1970-71 și 1971-72 a ocupat locul II și a participat în CUPA UEFA unde a ajuns până în sferturile de finală când a fost eliminată în mod dramatic de către Tottenham care a câștigat în 1973 finala. În această perioadă UTA s-a mai numit și “Trei litere de aur” cum îi spunea marele publicist Ioan Chirilă. Din acea echipă au făcut parte și următorii jucători:

DOMIDE FLVIUS VIRGIL

- Născut pe 7 mai 1946 în Arad;
- A început să joace la UTA în 1958 unde a deprins tainele fotbalului. În perioada 1965-1979 a jucat la UTA în prima divizie, adunând 349 de prezențe și 85 goluri. În aceeași perioadă de timp a fost selecționat în lotul național de tineret precum și în prima reprezentativă a țării. În naționala României a fost selecționat de 18 ori. Cu echipa UTA a obținut 2 titluri de campioană a României între anii 1968 -1970. A făcut parte din echipa României care a participat la campionatul mondial din Mexic din 1970. La acest turneu a fost ales în echipa mondială a celor mai frumoși fotbaliști făcând parte din atac alături de Hurst din Anglia.;
- În 1973 a ajuns în sferturile de finală a Cupei UEFA. Tot în acel an a fost făcut maestru emerit al sportului. A fost unul din cei mai mari jucători de fotbal din Arad, pe care Ioan Chirilă îl numea cel mai fin și elegant din acea vreme, jucător care simțea mingea de fotbal dacă este mai grea și cu 2 grame;
- Din 1981 a început activitatea ca antrenor în divizia B la echipa CARPAȚI MĂRȘA , ocupând de 2 ori locul 4;
- Din anul 1983 se întoarce la vechea lui dragoste, UTA care pe atunci activa în divizia B. După ce promovează este antrenor la echipa de tineret până în 1987;
- Între anii 1987-1989 este antrenor la OȚELUL STEI în eșalonul trei;
- În 1990 revine la UTA unde este director tehnic până în 1991 și apoi antrenor în divizia secundă ocupând în final locul III;
- Între anii 1991-1992 este antrenor profesionist în Ungaria la echipa ELORE BEKESCSABA, promovând din liga secundă în prima liga;
- Între anii 1992-1993 revine din nou la UTA și promovează cu echipa în Divizia Națională;
- A absolvit Școala Națională de Antrenori din România promoția 1983;
- În prezent este șeful comisiei de disciplină din cadrul ASOCIAȚIEI JUDEȚENE DE FOTBAL;

BIRO GABOR

- S-a născut la 11 august 1946 la Sfântu Gheorghe județul Covasna;
- Activitatea sportivă a început-o la vârsta de 13 ani. Până în anul 1965 când fiind în lotul Național de juniori a fost transferat la UTA – ARAD;
- Din 1965 a susținut 330 de meciuri în divizia A până în anul 1977. A devenit campion de două ori cu UTA între anii 1968-1970 și a jucat o finală a CUPEI ROMÂNIEI cu Steaua. A participat în Cupele Europene cu diferite echipe , cel mai mare rezultat fiind eliminarea echipei FEYENOORD ROTTERDAM care cu o săptămână înainte devenise campioană intercontinentală. Între anii 1970-1973 a participat în CUPA UEFA unde a juns în sferturile de finală cu echipa TOTTENHAM HOTSPUR din Londra. A participat cu echipa în peste 60 de țări din Europa, Asia și Africa. A fost, datorită acestor rezultate, făcut maestru al sportului în 1973;
- A încheiat activitatea fotbalistică la AURUL BRAD în divizia B în anul 1978 între timp a terminat școala de antrenori fiind antrenor categoria I. A fost antrenor timp de 25 de ani la diferite nivele începând de la juniori până la divizia A.
- A avut 17 selecții în naționala de juniori, 13 în cea de tineret și unul în naționala B. În momentul de față este director general la Asociația Județeană de Fotbal și observator federal la liga doua și a treia. Are un băiat profesor de educație fizică și arbitru la liga a patra. Datorită acestor rezultate obținute cu echipa UTA a fost declarat cetățean de onoare a orașului ARAD.

BRÎNDESCU TIBERIU

- S-a născut la 20 octombrie 1949 în comuna Secusigiu județul Arad. A debutat în fotbal la echipa din comuna Secusigiu, sub conducerea antrenorului George

- Brașoveanu. La juniori a debutat la UTA unde a făcut parte din grupele lui Zoltan Farnati, Dan Alexandru și Andrei Mercea;
- În 1967 a câștigat cu echipa UTA titlul de campion național la juniori. Atunci a fost promovat la prima echipă în divizia A și chemat la lotul național de tineret;
 - În anul 1968-69 devine campion național;
 - Din anul 1969 se transferă la POLI TIMIȘOARA fiind student la Facultatea de Educație Fizică. După absolvire este jucătorul echipei CFR TIMIȘOARA;
 - În 1976 este numit profesor la catedra de fotbal a liceului sportiv “BANATUL TIMIȘOARA”, unde i se încredințeazăși 2 mandate de director;
 - În anul 1994-95 a jucat fiul sau Sorin Brindescu la UTA în divizia A. Ca antrenor a lansat în fotbalul de mare performanță jucători precum Bătrânu, Contra, Codrea, Latovlevici și mulți alții. Băiatul lui, Sorin, îi calcă pe urme fiind conferențiar la Facultatea de Educație Fizică a Universității de Vest Banatul Timișoara. În prezent este profesor la Liceul Sportiv “Banatul Timisoara”;

AXENTE MIRCEA

- Data nașterii : 9 decembrie 1944 la Arad;

ECHIPE LA CARE A JUCAT :

- UTA : 1963-1977;
- Finalist în CUPA ROMÂNIEI 1965;
- A participat în echipa câștigătoare a meciului cu Feyenord Rotterdam, deținătoarea Cupei Intercontinentale în sezonul 1969 si 1970 ;
- Participant la CUPA CAMPIONILOR în sezonul 1969 - 1970 ;
- Participant la CUPA UEFA în sezoanele 1971 - 1972 si 1972 – 1973;
- Selecționat în ECHIPA REPREZENTATIVĂ DE TINERET B;
- Arbitru divizia C și B in anul 1978;
- Arbitru divizia A în perioada 1978 – 1993;
- Arbitru internațional în perioada 1980 – 1993;
- Observator federal la diviziile A,B,C din anul 1993;

PETREȘCHIOPU

- Data nașterii : 28 Aprilie 1947 ;

ECHIPE LA CARE A JUCAT:

- UTA – 1965 - 1971 ;
- FC BIHORUL ORADEA – 1971 – 1973;
- MUREȘUL DEVA – 1973 – 1974;
- CORVINUL HUNEDOARA – 1974 – 1978;
- AURUL BRAD – 1978 – 1980;
- UTA – 1980 - 1982 ;
- STRUNGUL ARAD – 1982 - 1984 ;

A ANTRENAT ECHIPELE

- ȘOIMI LIPOVA – 1984 -1985 ;
- PECICA - 85 - 86 ;
- STRUNGUL 86 – 88;
- AURUL BRAD – 88 – 89;
- STRUNGUL 89-92;
- A fost selecționat în echipa națională de juniori, tineret, lotul olimpic și lotul național B ;
- A fost campion național cu echipa UTA 69-70 , 70-71 și a participat la CUPA BALCANICĂ 70-71;
- Din anul 2010 este observator federal

Dieciul – tradiție în oina românească

Profesor Octavian Lupei

Școala Gimnazială Dieci

Masterand educație fizică Cristian Avram

Universitatea de Vest "Vasile Goldiș" Arad

DIECIUL-Tradition in Romanian rounders:*The authors review the evolution of the game of rounders in the locality Dieci, Arad:*

Keywords:rounders, Dieci

Echipa de oină ocupantă a locului IV în finala O.N.S.Ș -2013

De vreo 15 ani s-a încercat implementarea jocului de oină la Școala Dieci dar fără nici un rezultat timp de 10 ani. În ultimii 3 ani echipa comunei Progresul Dieci a reușit să facă pasul cel mare participând la câteva finale pe țară de juniori.

Astfel, în anul 2012 echipa de juniori s-a clasat pe locul IV la finala națională de oină în sală.

În anul 2013 a participat la finala pe țară O.N.S.Ș unde s-a clasat pe locul IV. Tot în acest an echipele de juniori II și III au participat în luna august la finala pe țară care s-a desfășurat la Constanța.

Echipa de junior II s-a clasat pe locul VIII iar echipa de juniori I s-a clasat pe locul VII.

Victor - Zenovie Bulzu
Artizan al mișcării sportive școlare

Profesor Horia Truță
Galeriile Turnu de Apă

VICTOR-ZENOVIEBULZU
Artizan school sports movement

Victor Bulzu are 75 de ani și trăiește în certitudine. Își vede liniștit de gospodăria sa din satul natal, unde controlează sistematic stupii cu albine și cultivă zarzavaturi, aplicând riguros tehnologii moderne. Merge la pescuit și hoinărește prin lunci și zăvoaie, urcând și coborând dealurile din preajmă, atent la freământul naturii. Atunci când vine la Arad, împins de treburi și nostalgie, sigur pe sine, pășește vioi pe străzile orașului, atent la tot ce se întâmplă în jur. N-ai să-i vezi niciodată chipul prea frământat de probleme existențiale. Mereu zâmbitor, îmbătoșat de un autoimpus program de care se ține cu strictețe, știe exact unde merge, cu cine se întâlnește și la ce oră-i pleacă trenul, ce-l duce pe lângă Mureș, în sus, spre comuna deluroasă risipită la marginea județului. Pentru cei prea

interogativi, vorba lui e scurtă și încărcată de ironii năucitoare, ca un refuz al provocărilor politicianiste.

Privind însă retrospectiv, sunt convins, la modul ideatic, că fiecare localitate ar trebui să aibe un Victor Bulzu. Tânărul învățător, din deceniul șase al secolului trecut, cu studii universitare la Timișoara, face parte din generația de profesori care timp de aproape patruzeci de ani și-a legat numele de mișcarea sportivă din școli. Activitatea sa nu trebuie neapărat și imediat asociată, cu sălile bogate în echipamente sau cu terenurile marcate cu var și stegulețe, cu arbitri plini de ifose escortați de suita oficialilor, cu ample competiții și calendare detaliate sau cu orare rigide și programe de învățământ stufoase. El se distinge printre acei puțini oameni care au înțeles, că pasiunea și reușita sportivă, poate fi o izbândă printr-o organizare simplă, ca un joc în natură sau pe suprafețe improvizate, în pădure sau în curte. În cetele de copii se simțea cu adevărat bine, devenind în scurt timp, chiar și pentru cei neavizați un lider de necontestat. De la caz la caz, folosind combinații pline de imaginație, dezvoltă competitivitatea, într-un spirit viu, alert, creînd gradat, acea atmosferă care încinge rațiunea și mușchii, care dezvoltă inteligența și voința, dorința de a învinge.

Născut la Petriș (Județul Arad) în 1938 Victor Bulzu, și-a început activitatea profesională, ca învățător la Corbești, un sat din apropiere, unde, mai mulți ani, si-a îndeplinit cu sârguință, misiunea sa de dascăl și îndrumător cultural. A plecat în 1966 la Lipova *promovat* pe funcții mai înalte și apoi la Arad, unde timp de două decenii a lucrat ca profesor de educație

fizică, specialist și organizator de competiții sportive în diferite structuri județene școlare și de tineret.

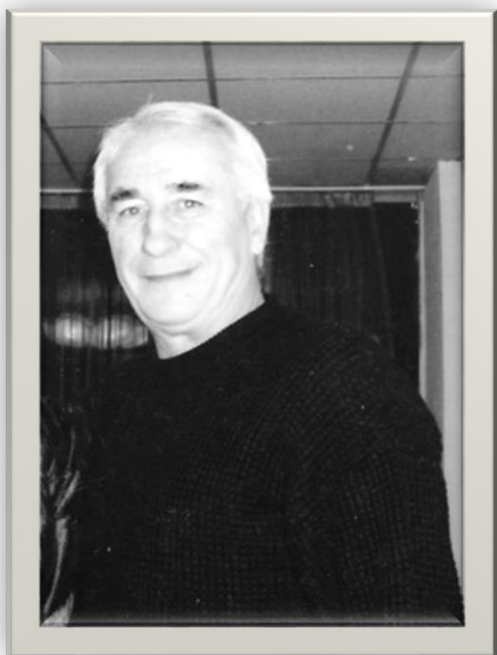
Pentru sportul arădean perioada anilor 1966-1985, a fost deosebit de fertilă, numele său fiind asociat atunci, cu cele mai largi competiții adresate copiilor ciclului primar și gimnazial: campionate școlare, tabere în corturi, expediții turistice, tururi cicliste, întreceri și jocuri sportive sau de îndemânare și altele. Fiecare sezon trebuia folosit pe măsură. Sporturile de iarnă erau la fel de importante ca cele estivale, bazinele de înot devenind tot atât de atractive ca piste de atletism sau jocurile cu mingea. Un nou suflu organizatoric a pătruns și pe terenurile oficiale. Competițiile planificate din timp, erau susținute de regulamente clare și evidențe precise. Conștient de necesitatea materialelor sportive, acest neobosit manager, s-a preocupat și de atragerea unor fonduri necesare achiziționării de echipamente adecvate, mingi, schiuri, săniuțe, busole, corturi, patine, biciclete, bocanci, rachete de tenis, pe care le repartiza unităților școlare, în scopul stimulării tuturor ramurilor sportive.

După două decenii de muncă *la județ*, în 1985, profesorul Victor Bulzu s-a întors pe plaiurile natale, la Petriș, pentru a conduce o unitate de învățământ cu program special. Avea experiență, putere de muncă și abilitatea necesară funcției asumate. Și-a îndeplinit-o pe deplin până la pensionarea sa din 2000. Lasă amintirea unor activități cu urmări benefice, care au revigorat mișcarea sportivă școlară din părțile Aradului

Profesorul Octavian Lupei Seniorul oinei

***Prof. Olimpia Ancateu
Colegiul Național “Elena Ghiba Birta” ARAD***

Professor Octavian Lupei Oina senior

Uneori viața ne oferă un time-out. Nu știu de ce...dar sigur – „ieșim” din timp. Nu știm ce câștigăm, dar avem oportunitatea de a reflecta, și mai ales, de a mulțumi.

Unul din marile mele motive de recunoștință e profesia. Și odată cu aceasta șansa de a întâlni și interacționa cu oameni deosebiți.

Unul dintre ei e categoric Tavi Lupei. prietenul, profesorul, profesionistul, omul care ne-a învățat că „visele pot deveni realitate”. El s-a zbatut pentru o cauză și în permanență, cu răbdare și înțelepciune, ne-a arătat că totul e posibil.

Ne-a determinat să ne respectăm tradițiile și valorile naționale. Ne-a învățat oina, fiind printre puținii care a promovat acest sport.

Este omul care ne-a unit în cadrul sesiunilor internaționale de comunicări științifice de la Moneasa, fiind organizator, dar de multe ori finanțator.

A fost de-a lungul anilor un colaborator serios și permanent contribuind de fiecare dată la

editarea revistei de specialitate Olimpia.

S-a născut pe 10.IX.1948 în comuna Pescari, raionul Gurahonț. Școala primară o face în satul natal iar cursurile învățământului gimnazial la școala generală nr.1 din Arad. A fost absolvent al liceului Ocska Terezia din orașul nostru. După armată a urmat cursurile facultății de Educație Fizică și Sport din Timișoara. La absolvirea acesteia din 1972 este repartizat la școala generală din comuna Almaș, de unde se și pensionează.

Deși primele rezultate notabile le obține în handbal – campion județean în 1975 și 1976, ceea ce a reușit cu oina este dificil de redat acum, în câteva rânduri. Cu pasiune și dăruire de sine demne de invidiat, a dominat pe plan național ca performanță, și mai mult decât atât, a menținut treaz spiritul acestui sport. Oina, sportul nostru național.

Iată câteva din realizările sale:

- a înființat 5 echipe în județul Arad și 1 în Sinandrei (județul Timiș) ocupând de 4 ori locul 3 la faza națională.
- locul 2 la campionatul național de J II, cu echipa „Crișul” Pescari, în 2011.
- vicecampion național de sală cu echipa UNIVEST Arad în 2012.
- Polivalența pregătirii sale este demonstrată de rezultatele deosebite obținute în multe alte discipline și ramuri sportive.
- campion județean și locul 3 la zonă, fotbal băieți în 2005.
- locul 2 la faza națională cu eleva Lupșa Diana la atletism – aruncarea mingii de oină.
- multiplu campion județean și participant la faza națională de atletism, tetratlon, cros, tenis de masă, schi, badminton, trântă, șah.
- din anul 1988 a organizat “Cupa Zărandului “ la oină, la care participă elita echipelor din țară și din anul 2010 și echipa Universității de EFS din Chișinău – Republica Moldova.

Activitatea sa didactică a fost marcată de munca de diriginte a nouă generații, și mai ales de funcția de director a Căminului Cultural din Almaș, iar în perioada 2000-2006 a deținut funcția de director al școlii generale din Dieci

Acest moment poate fi unul de rămas bun pentru că nu-l vom mai avea printre noi ca profesor dar este și un prilej prin care ne plecăm cu dragoste și respect în fața colegului și prietenului care ne-a onorat meseria.

Tot ce poate fi trist, devine binecuvântare. Se transformă în recunoștință. Ne responsabilizează și ne îndatorează. Este totuși un prilej de mulțumire și un moment tocmai bun în care prin mine, toți profesorii de sport din județul Arad să-i dorim sănătate și numai bucurii.

Sunt sigură că oricum ne vom bucura în continuare de prezența sa la simpozioane, pentru că fără el acestea ar pierde din farmecul și însuflețirea lor

Viruzab Terezia Un suflet mare

*Prof. Octavian Lupei
Școala Generală Dieci*

Viruzab Terezia
A big soul

S-a născut pe 27 August 1948 în comuna Dudeștii Vechi, regiunea Banat. La vârsta de 6 ani se mută cu părinții în orașul Lugoj unde urmează și cursurile clasei primare.

În anul 1959 se mută în Arad și continuă ciclul elementar la Școala Generală Nr.1. La absolvirea școlii generale în anul 1962 dă admitere la Liceul Ioan Slavici unde și intră. Profesorul Popa Alexa văzându-i calitățile o promovează în echipa de volei a școlii.

În campionatul interșcolar a depistat-o profesorul Gheorghe Ivan care a legitimat-o la echipa de volei Sănătatea Arad. În 1963 echipa promovează în divizia B.

Fiind văzută de mai mulți antrenori federali în anul 1964 a fost convocată la lotul național de junioare, iar în anul 1965 în lotul național de tineret. La 2 ani după ce a promovat în divizia B echipa Sănătatea Arad promovează în divizia A.

Absolvă liceul în anul 1966 și este transferată la Rapid București unde devine campioană națională cu această echipă. Tot în acel an este selecționată în lotul național și participă la Balcaniada din Turcia pe care o și câștigă.

A revenit în 1967 la Arad pentru un an după care s-a transferat la Ceahlăul Piatra Neamț. Fiind o jucătoare valoroasă toate echipele din divizia A o doresc în lotul lor, de aceea în anul 1970 pentru un an se transferă la CSM Sibiu. Tot în acest an a fost declarată cea mai bună sportivă din județul Neamț.

După un an revine din nou la Ceahlăul unde s-a și căsătorit cu fostul rugbyst Bontea. Din 1972 este studentă a Facultății De Educație Fizică și Sport din Timișoara și joacă la Universitatea din localitate până în anul 1975 când absolvă facultatea. Până în anul 1974 face parte din lotul național al României.

La absolvirea facultății este numită profesoară de educație fizică într-o comună din județul Suceava unde nu funcționează nici măcar o zi, deoarece este detașată în Arad la Școala Generală Nr.13. Tot în această perioadă este antrenoare și jucătoare la echipa Constructorul Arad până la desființarea acesteia. După un an este transferată la Școala Generală Nr.3 din Arad, Liceul Sanitar și Liceul Economic. În anul 1977 lucrează la Liceul Industrial Nr.5 și la Școala Generală Andrei Șaguna. După 3 ani de supliniri în anul 1978 se titularizează la Liceul German din Aradul Nou unde a funcționat până la pensionare. Din anul 1980 a fost director adjunct până la revoluție

A avut rezultate bune la baschet și tetralon. Ca jucător cel mai bine s-a simțit la Ceahlăul unde a atins apogeul ca sportivă de performanță. În anul 2000 a fost premiată cu diploma de onoare a Inspectoratului Școlar Județean Arad. După cum se vede a lucrat în multe comunități, peste tot unde pe unde a fost o colegă deosebită dând dovadă de altruism. De aceea putem să o numim fără rezerve „Un suflet mare”. La fel ca pe vremea când era în activitate Teri, cum este numită de cunoscuți, este de o bunătate fără margini.

**In memoriam
Dumitru Siladi**

***Profesor Nica Liliana
Expert Sportiv
Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Arad***

A plecat dintre noi, la mai puțin de 60 de ani, Dumitru Siladi, unul dintre cei mai apreciați metodiști pe care sportul arădean i-a avut de-alungul timpului.

S-a născut la 13 septembrie 1953. A terminat Institutul Pedagogic de trei ani din cadrul Facultății de Educație Fizică Timișoara, unde unde a jucat și handbal (pe postul de pivot) la Politehnica.

Dupa terminarea studiilor a fost repartizat ca profesor la Școala Generală din Grăniceri. acolo unde zilnic a facut naveta, pentru a putea juca și handbal în culorile Gloriei Arad. Din anul 1983 a ocupat o lungă perioadă de timp funcția de administrator la Sala Sporturilor „Victoria”.

Își completează studiile la Universitatea de Vest „Vasile Goldiș” din Arad, iar din anul 2002 este promovat în funcția de expert sportiv în cadrul Direcției Județene pentru Sport și Tineret, unde a fost responsabil cu habdbalul arădean. Alături de sport, pe care l-a considerat nu doar o profesie ci și o pasiune, a fost atras și de pescuit. Ne-a părăsit brusc, datorită unei boli necruțătoare, regretat de mulți, foarte mulți prieteni!

Dumnezeu să-l odihneasca în pace!

Sesiune internațională de referate și comunicări științifice
Educația fizică și sportul – prezent și perspective
Ediția a XI – a

RECOMANDĂRI PENTRU COLABORATORI

La redactarea materialelor trimise pentru publicare, rugăm colaboratorii să ia în considerare următoarele:

Lucrările de cercetare științifică să fie structurate în următoarele capitole:

INTRODUCEREA – care să arate motivele alegerii temei, importanța teoretică și practică, nivelul de pretenție etc.

IPOTEZA – supoziție formulat precis de autor în legătură cu un anumit fenomen și la care se așteaptă răspuns prin cercetarea efectuată.

METODOLOGIE – care va descrie particularitățile subiecților, condițiile selectării, modul de organizare a grupelor etc. Vor fi menționate metodele de cercetare, periodicitatea măsurărilor, ambianța de lucru etc.

REZULTATELE – capitol în care se prezintă tabele cu date ordonate și prelucrate statistic, grafice sau alte materiale ilustrative. Rezultatele se analizează, explică și interpretează prin prisma datelor teoretice și practice.

CONCLUZII – rezultatele se interpretează în legătura cu ipoteza de cercetare și datele actuale ale științei. Se arată modul de aplicare a rezultatelor cercetării și metodica acestora pentru autor sau alți specialiști.

BIBLOGRAFIE – se indică lucrările reprezentative ce au stat la baza cercetării.

Se trec în ordine următoarele elemente: autorul, anul apariției, titlul, editura și locul. În text, numele autorilor citați vor fi urmate de o paranteză, în care se va trece anul apariției lucrării.

Reamintim că indicarea surselor bibliografice constituie obligație deontologică.

Articolele informative vor cuprinde într-o formă suntecă și sistematică aspectele temei abordate.

Articolele trimise pentru publicare trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- să nu mai fi fost publicate în alte reviste;
- să aibă 4-5 pagini, format A4, în limita posibilităților;
- să aibă un rezumat în maxim 10 rânduri în limba engleză;
- să cuprindă titlul și cuvintele cheie în limba engleză;
- să fie transmise prin e-mail sau C.D., având următorul format:
- Titlul: Times New Roman, Bold 14, centrat;
- Autorii: Times New Roman, Bold 12, italic, dreapta;
- Instituția: Times New Roman, Bold 12, italic, dreapta;
- Lucrarea va fi redactat cu caractere Times New Roman 12, normal; spațierea va fi la un rând, iar figurile și tabelele vor fi inserate în text. Setarea paginii va fi: Top-2,0, Bottom-2,0, Left-2,5, Right-2,0, Gutter-0, Header-3, Footer-0.

Bibliografia va fi redactat în Times New Roman, 12 normal, stânga – dreapta.

Nu se acceptă lucrări care sunt scrise fără diacritice românești.

Autorii străini pot publica lucrarea într-o limbă de circulație internațională.

Răspunderea pentru conținutul științific al materialului revine în întregime autorului! Materialele nepublicate nu se restituie.

Se acceptă dreptul la replică cu argumente științifice exprimate civilizate.

COLECTIVUL DE REDACȚIE

sunt așteptanți... tot normal, desi, si doresc
revizui dvs. mult succes, un succes plin de
reputate mari, de inspiratie si este mai
multii parteneri care sa contribuie la
cresterea numelui profesiei noastre, cea
de dascăli de educatie fizică si sport.

Chiar dacă drumul meu de sportiv
de performanță m-a îndreptat puțin spre
muzicisti și cel de cadru didactic spre
Tâmbora, sufletul meu și inima mea a
rămas mereu alături de artiștii mei.

Mulți dintre profesorii din Brașov mei au
fost studenți, așa că a participat din
faptă și găzduirea celor care au stat la
baza devenirii lor, la baza formării lor ca
cărui, îmi doresc din toată inima ca
tot ceea ce am simțit eu pentru profesia
mea să regăsesc în profesionalismul și
comportamentul fostilor mei studenți, artiști
profesori de educație fizică cu nechi state
de funcționari.

Mult succes revistei dvs. și un drum cât mai
lung, cu considerație

Colectivul de redacție:

Redactor șef - Marius Cirin

Redactor șef adjunct - Octavian Lupei

Secretar de redacție - Tiberiu Țiganu

Redactori - Olimpia Ancateu, Paul Barta,

Sorin Brândescu, Mihaela Chira,

Lucian Popa, Francisc Schmidt

Traduceri în franceză - Roxana Ene

Traduceri în engleză - Luminița Bulc

Informatician - Voichița Ienci

Grafica - Doru Wilhelm Gomboș

**ASOCIAȚIA PROFESORILOR
DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT
DIN JUDEȚUL ARAD**

P-ța Bibici MARGARETA, Nr. 1

310126 ARAD - ROMÂNIA

Tel. +40 257 280598

Fax +40 257 214190

CIF 16029720

RO88CECEAR0137RON0091294

ISSN 1454-9751

